

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 216/2003 av den 4 februari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 217/2003 av den 4 februari 2003 om upprättande av den prognostiserade försörjningsbalansen för spannmålsprodukter och torkat foder till de mindre Egeiska öarna för 2003 och om ändring av förordning (EG) nr 3175/94 om tillämpningsföreskrifter för den särskilda försörjningsordningen	3
* Kommissionens förordning (EG) nr 218/2003 av den 4 februari 2003 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen	5
Kommissionens förordning (EG) nr 219/2003 av den 4 februari 2003 om försäljning genom periodiskt anbudsförfarande av nötkött som innehåller av vissa interventionsorgan och som är avsett för bearbetning inom gemenskapen	7
Kommissionens förordning (EG) nr 220/2003 av den 4 februari 2003 om försäljning genom periodiskt anbudsförfarande av nötkött som innehåller av vissa interventionsorgan	14
Kommissionens förordning (EG) nr 221/2003 av den 4 februari 2003 om tillåtelse att göra överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textil- och beklädnadsprodukter med ursprung i Islamiska republiken Pakistan	20

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2003/76/EG:

* Rådets beslut av den 1 februari 2003 om fastställande av nödvändiga bestämmelser för genomförandet av protokollet som fogats till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden	22
---	-----------

2003/77/EG:

- * Rådets beslut av den 1 februari 2003 om fastställande av fleråriga ekonomiska riktlinjer för förvaltningen av tillgångarna i EKSG under avveckling och, efter slutförd avveckling, av Kol- och stålforskningsfondens tillgångar 25

2003/78/EG:

- * Rådets beslut av den 1 februari 2003 om fastställande av de fleråriga tekniska riktlinjerna för Kol- och stålforskningsfondens forskningsprogram 28

Kommissionen

2003/79/EG:

- * Kommissionens beslut av den 25 juli 2001 om att en koncentration är förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion (Ärende nr IV/M.2333 – De Beers/LVMH) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 2365] 40

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen

- * Rådets rambeslut 2003/80/RIF av den 27 januari 2003 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser 55

Rättelser

- * Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2344/2002 av den 18 december 2002 om ändring av bilagorna I, III, V och VII till rådets förordning (EEG) nr 3030/93 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land (EGT L 357 av den 31.12.2002) 59

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 216/2003
av den 4 februari 2003
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 februari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	74,4
	204	57,0
	212	123,3
	628	109,3
	999	91,0
0707 00 05	052	117,8
	204	114,7
	999	116,3
0709 10 00	220	82,4
	999	82,4
0709 90 70	052	108,8
	204	177,4
	999	143,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	59,2
	204	50,2
	212	43,5
	220	32,0
	624	84,4
	999	53,9
0805 20 10	204	70,8
	999	70,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	65,1
	204	58,0
	220	74,7
	464	141,0
	600	76,1
	624	77,9
	999	82,1
0805 50 10	052	66,9
	220	69,4
	600	66,0
	999	67,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	87,8
	404	99,0
	720	103,0
	999	96,6
0808 20 50	388	102,7
	400	120,4
	524	115,5
	528	85,1
	720	41,0
	999	92,9

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 217/2003

av den 4 februari 2003

om upprättande av den prognostiserade försörjningsbalansen för spannmålsprodukter och torkat foder till de mindre Egeiska öarna för 2003 och om ändring av förordning (EG) nr 3175/94 om tillämpningsföreskrifter för den särskilda försörjningsordningen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2019/93 av den 19 juli 1993 om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 442/2002⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2958/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1820/2002⁽⁴⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2019/93 när det gäller den särskilda försörjningsordningen för vissa jordbruksprodukter till de mindre Egeiska öarna, och genom tillämpning av artikel 3 i förordning (EEG) nr 2019/93, stödbeloppen för denna försörjning.
- (2) I enlighet med artikel 2 i förordning (EEG) nr 2019/93 fastställdes 2002 års prognostiserade försörjningsbalans för spannmålsprodukter och för torkat foder i kommissionens förordning (EG) nr 3175/94⁽⁵⁾, senast ändrad

genom förordning (EG) nr 140/2002⁽⁶⁾. Dessa prognostiserade försörjningsbalanser bör fastställas för 2003. Följaktligen bör förordning (EG) nr 3175/94 ändras.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den gemensamma kommittén för Förvaltningskommittéerna för de berörda sektorerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt bestämmelserna i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2019/93 skall kvantiteterna i prognostiserade försörjningsbalansen för spannmålsprodukter och torkat foder till de mindre Egeiska öarna för kalenderåret 2003 från gemenskapen fastställas i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 184, 27.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 68, 12.3.2002, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 267, 28.10.1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 276, 12.10.2002, s. 22.

⁽⁵⁾ EGT L 335, 23.12.1994, s. 54.

⁽⁶⁾ EGT L 24, 26.1.2002, s. 9.

BILAGA

2003 års prognostiserade försörjningsbalans för spannmålsprodukter och torkat foder till de mindre Egeiska öarna

(ton)

Kvantitet		2003	
Spannmålsprodukter och torkat foder med ursprung i EG	KN-nummer	Öar i grupp A	Öar i grupp B
Spannmål i form av kärnor	1001, 1002, 1003, 1004 och 1005	9 000	70 000
Korn med ursprung i Lemnos	1003	3 000	
Vetemjöl	1101 och 1102	11 000	40 000
Återstoder och avfall från livsmedelsindustrin	2302–2308	9 000	55 000
Beredningar som används som djurfoder	2309 20	2 000	17 000
Lusern och torkat foder som torkats i värme och på andra sätt	1214 10 00 1214 90 91 1214 90 99	2 000	7 000
Summa		33 000	189 000
Totalt		225 000	

Grupperna A och B av öar definieras i bilagorna I och II till förordning (EEG) nr 2958/93.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 218/2003
av den 4 februari 2003
om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2176/2002⁽²⁾, särskilt artikel 9 i denna, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till förordning (EEG) nr 2658/87, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till denna förordning.
- (2) I förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna bestämmelser fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och dessa regler gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
- (3) Enligt dessa allmänna bestämmelser måste de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen som är bifogad den här förordningen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 med de motiveringar som ges i kolumn 3.
- (4) Det är lämpligt att bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende varuklassificeringen i Kombinerade nomenklaturen och

som inte överensstämmer med de rättigheter som fastställs i denna förordning fortfarande kan åberopas av innehavaren enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000⁽⁴⁾, under en period av tre månader.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i den bifogade tabellen skall i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i samma tabell.

Artikel 2

Bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter och som inte stämmer överens med de rättigheter som fastställs i denna förordning kan fortfarande åberopas enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92 under en period av tre månader.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 331, 7.12.2002, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 17.

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering KN-nummer	Motivering
1	2	3
<p>Frysta genomskinliga plattor av deg (t.ex. 20 × 20 cm), framställda av vetemjöl, vatten, vegetabilisk olja och salt, som har genomgått värmebehandling vid 90 °C i 15 sekunder. Produkten innehåller 52,5 viktprocent stärkelse/glukos och mindre än 4 viktprocent socker.</p> <p>Dessa plattor används, efter att ha tinats, direkt för beredning av vårrullar, vilka sedan tillagas ytterligare före förtäring.</p>	1905 90 90	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen och av texten till KN-nummer 1905, 1905 90 och 1905 90 90.</p> <p>På grund av värmebehandlingen är stärkelsen till övervägande delen gelatinerad. Produkten anses således vara delvis gräddad och omfattas därför inte av HS-nummer 1901 (se de förklarande anmärkningarna till Harmoniserade systemet, nummer 1901, II, utslutning e).</p>

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 219/2003

av den 4 februari 2003

om försäljning genom periodiskt anbudsförfarande av nötkött som innehåser av vissa interventionsorgan och som är avsett för bearbetning inom gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾, särskilt artiklarna 27.4 och 28.2 samt artikel 41 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Genom interventionsåtgärderna för nötkött har lager byggts upp i flera medlemsstater. För att motverka att köttet lagras för länge bör en del av lagren säljas genom anbudsförfarande.
- (2) Försäljningen bör ske i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95⁽⁴⁾, förordning (EEG) nr 3002/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 770/96⁽⁶⁾, samt förordning (EEG) nr 2182/77⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95, och på vissa särskilda villkor beroende på vilka användningsområden produkterna är avsedda för.
- (3) För att anbudsförandet skall kunna genomföras på ett korrekt och enhetligt sätt bör åtgärder vidtas utöver de åtgärder som anges i artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2173/79.
- (4) Med tanke på de administrativa svårigheter som tillämpningen av bestämmelserna i artikel 8.2 b i förordning (EEG) nr 2173/79 vållar i de berörda medlemsstaterna bör undantag från denna punkt medges.
- (5) För att garantera att anbudsförandena fungerar tillfredsställande är det nödvändigt att föreskriva en högre säkerhetsnivå än den som fastställs i artikel 15.1 i förordning (EEG) nr 2173/79.
- (6) På grundval av de erfarenheter som gjorts när det gäller avyttring av interventionsnötkött med ben är det nödvändigt att stärka de kvalitetskontroller som görs av produkterna innan de levereras till köparna, särskilt för att säkra att produkterna uppfyller kraven i bilaga III till förordning (EG) nr 562/2000 av den 15 mars 2000 om

tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1592/2001⁽⁹⁾.

- (7) För att säkra bästa möjliga kontroll av vart interventionsnötköttet går bör kontrollåtgärder vidtas utöver de åtgärder som föreskrivs i förordning (EEG) nr 3002/92 och som bygger fysisk kontroll av kvantitet och kvalitet.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Följande kvantiteter skall säljas för bearbetning inom gemenskapen:

- cirka 2 000 ton framkvartsparter med ben som innehåser av det tyska interventionsorganet,
- cirka 2 500 ton framkvartsparter med ben som innehåser av det franska interventionsorganet,
- cirka 2 500 ton framkvartsparter med ben som innehåser av det spanska interventionsorganet,
- cirka 1 492 ton nötkött utan ben som innehåser av det tyska interventionsorganet,
- cirka 1 244 ton nötkött utan ben som innehåser av det spanska interventionsorganet,
- cirka 2 101 ton nötkött utan ben som innehåser av det franska interventionsorganet,
- cirka 1 224 ton nötkött utan ben som innehåser av det irländska interventionsorganet,
- cirka 201 ton nötkött utan ben som innehåser av det italienska interventionsorganet.

Närmare upplysningar om kvantiteter finns i bilaga I.

2. Om inte annat sägs i bestämmelserna i denna förordning skall de produkter som avses i punkt 1 säljas i enlighet med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2173/79, särskilt avdelningarna II och III i denna.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 248, 14.10.1995, s. 39.

⁽⁵⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

⁽⁶⁾ EGT L 104, 27.4.1996, s. 13.

⁽⁷⁾ EGT L 251, 1.10.1977, s. 60.

⁽⁸⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽⁹⁾ EGT L 208, 1.8.2001, s. 14.

Artikel 2

1. Utan hinder av artiklarna 6 och 7 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall bestämmelserna i den här förordningen och dess bilagor tjäna som ett allmänt meddelande om anbudsinfordran.

De berörda interventionsorganen skall för varje anbud utfärda ett meddelande om anbudsinfordran med angivande särskilt av

a) vilka kvantiteter nötkött som är till salu,

och

b) tidsfrist och plats för inlämning av anbud.

2. Upplysningar om tillgängliga kvantiteter och om var produkterna hålls i lager kan inhämtas på de adresser som anges i bilaga II till den här förordningen. Interventionsorganen skall dessutom anslå det meddelande som avses i punkt 1 på sina huvudkontor och kan även offentliggöra det på andra ställen.

3. För varje produkt i bilaga I skall de berörda interventionsorganen först sälja det kött som hållits längst i lager. Medlemsstaterna får dock i undantagsfall och med kommissionens tillåtelse avvika från det kravet.

4. Anbudsförfarandena kommer att äga rum följande dagar fram till dess att de kvantiteter som har bjudits ut till försäljning är slut:

a) den 11 februari 2003,

b) den 25 februari 2003,

c) den 11 mars 2003,

d) den 25 mars 2003.

5. Utan hinder av artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2137/79 skall anbud skickas till det berörda interventionsorganet i ett förseglat kuvert, med hänvisning till den förordning anbudet gäller. Det förseglade kuvertet får inte öppnas av interventionsorganet innan den tidsfrist som avses i punkt 4 har löpt ut.

6. Utan hinder av artikel 8.2 b i förordning (EEG) nr 2173/79 skall det i anbudet inte anges i vilket eller vilka kyl- eller fryshus som produkterna förvaras.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de inkomna anbudet senast första vardagen efter det att tidsfristen för inlämning av anbud har löpt ut.

2. Efter granskning av de mottagna anbudet skall det för varje produkt fastställas ett lägsta försäljningspris och i annat fall skall anbudsförfarandet avbrytas.

Artikel 4

1. Ett anbud är giltigt endast om det lämnas in av en fysisk eller juridisk person, eller på dennes vägnar, som under de senaste tolv månaderna innan denna förordning träder i kraft har producerat bearbetade produkter som innehåller nötkött och som är uppförd i ett nationellt momsregister. Anbudet får dessutom endast lämnas in av godkända bearbetningsanläggningar enligt artikel 8 i direktiv 77/99/EEG⁽¹⁾, eller av deras ombud.

Tillämpningsområdet för föregående stycke skall inte omfatta detaljhandelsanläggningar, cateringanläggningar eller andra anläggningar där kött bearbetas och sedan saluförs till slutkonsumenterna.

2. Utan hinder av artikel 3.1 och 3.2 i förordning (EEG) nr 2182/77 skall anbudet åtföljas av följande:

— Ett skriftligt åtagande från anbudsgivaren om att köttet kommer att bearbetas till de produkter som anges i artikel 6 inom den tidsperiod som anges i artikel 5.1 i förordning (EEG) nr 2182/77.

— Detaljerade uppgifter om den eller de anläggningar där köttet skall bearbetas.

3. Anbudsgivarna enligt första stycket får skriftligen ge ett ombud i uppdrag att på deras vägnar ta över de produkter som de köpt. Ombudet skall i så fall lämna in anbudsgivarens anbud tillsammans med det skriftliga uppdraget.

4. Utan hinder av artikel 18.1 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall tidsfristen för övertagande av kött som sålts i enlighet med den här förordningen vara två månader från dagen för det meddelande som avses i artikel 11 i den förordningen.

5. Köparna och ombuden enligt föregående stycken skall inrätta ett uppdaterbart bokföringssystem genom vilket det är möjligt att fastställa hur produkterna är avsedda att bearbetas och användas och särskilt att fastställa att de köpta kvantiteterna överensstämmer med de bearbetade kvantiteterna.

Artikel 5

1. Skall medlemsstaterna vidta alla de åtgärder som krävs för att säkra att interventionskött med ben levereras till köparna i ett sådant skick att det helt uppfyller kraven i bilaga III till förordning (EG) nr 562/2000, särskilt punkt 2 a sjätte strecksatsen i bilagan.

2. Kostnaderna i samband med de åtgärder som avses i punkt 1 skall betalas av medlemsstaterna och får framför allt inte påföras köparen eller någon annan tredje part.

⁽¹⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 85.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen ⁽¹⁾ om samtliga fall där det konstateras att en kvartspart med ben inte uppfyller de i punkt 1 nämnda villkoren i bilaga III och ange vilken kvalitet och kvantitet det är fråga om samt vid vilket slakteri köttet producerats.

Artikel 6

1. Kött som köpts i enlighet med den här förordningen skall bearbetas till produkter som överensstämmer med definitionerna för A-produkter respektive B-produkter i punkterna 2 och 3 nedan.

2. Med en A-produkt skall avses en bearbetad produkt som omfattas av KN-nr 1602 10, 1602 50 31, 1602 50 39 eller 1602 50 80 och som inte innehåller något annat kött än nötkött, med en kollagenhalt/proteinhalt av högst 0,45 % ⁽²⁾ och som innehåller minst 20 viktprocent ⁽³⁾ kött (dock inte slaktbiprodukter och fett ⁽⁴⁾), där köttet och köttskyn står för minst 85 % av nettovikten.

Produkten skall utsättas för en värmebehandling som är tillräcklig för att köttproteinerna skall koagulera i hela produkten, som därför inte visar spår av någon rosafärgad vätska i snittytan när produkten skär längs en linje som går genom den tjockaste delen.

3. Med en B-produkt skall avses en bearbetad produkt som innehåller nötkött, utom

- produkter enligt artikel 1.1 a i förordning (EEG) nr 1254/1999, eller
- produkter enligt punkt 2.

En bearbetad produkt enligt KN-nummer 0210 20 90 som har torkats eller rökts så att det färska köttets färg och konsistens helt har försvunnit och vars vattenkvot/proteinkvot inte överstiger 3,2 skall anses vara en B-produkt.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall inrätta ett system för fysisk kontroll och för kontroll av dokumentation för att säkra att allt kött bearbetas i enlighet med artikel 6.

Systemet skall omfatta fysiska kvantitativa och kvalitativa kontroller när bearbetningen inleds, under bearbetningen och när bearbetningen har avslutats. För detta ändamål skall bearbetningsföretagen när som helst kunna styrka det importerade köttets identitet och användning med hjälp av produktregister av lämpligt slag.

Vid den behöriga myndighetens tekniska kontroll av produktionsmetoden skall i nödvändig utsträckning hänsyn tas till förluster vid upptining och putsning.

⁽¹⁾ Generaldirektoratet för jordbruk, D2, faxnummer (32-2) 295 36 13.

⁽²⁾ Bestämning av kollagenhalten: Med kollagenhalt avses hydroxyprolinhalten multiplicerad med faktorn 8. Hydroxyprolinhalten skall bestämmas i enlighet med ISO-metod 3496-1978.

⁽³⁾ Innehållet av kött utan fett skall bestämmas enligt det förfarande som beskrivs i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 2429/86 (EGT L 210, 1.8.1986, s. 39).

⁽⁴⁾ Slaktbiprodukter inbegriper följande: huvud och delar därav (även öron), fötter, svansar, hjärtan, juver, lever, njure, bräss (thymus- och bukspottkörtel), hjärna, lungor, hals, njurtapp, mjälte, tunga, bukhinna, ryggrad, ätbara hinnor, reproduktionsorgan (dvs. livmoder, äggstockar, testiklar, sköldkörtel, hypofys).

För att kontrollera den färdiga produktens kvalitet och överensstämmelse med bearbetningsföretagets recept skall medlemsstaterna ta representativa prov på produkten och analysera dessa. Kostnaden för detta skall bäras av det berörda bearbetningsföretaget.

2. Medlemsstaterna får, på begäran av ett bearbetningsföretag, tillåta att framkvartsparter med ben urbenas vid en annan anläggning än den anläggning som fastställts på villkor att detta sker i samma medlemsstat och under lämplig övervakning.

3. Artikel 1 i förordning (EEG) nr 2182/77 skall inte vara tillämplig.

Artikel 8

1. Utan hinder av artikel 15.1 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall säkerheten vara 12 euro per 100 kg.

2. Den säkerhet som avses i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2182/77 skall vara följande:

- När det gäller framkvartsparter: skillnaden i euro mellan anbudspriset per ton och 1 600 euro.
- När det gäller urbenat nötkött enligt interventionskod INT 22 och INT 24: skillnaden i euro mellan anbudspriset per ton och 1 800 euro.
- När det gäller urbenat nötkött enligt interventionskod INT 11, INT 18, INT 21 och INT 23: skillnaden i euro mellan anbudspriset per ton och 1 400 euro.

3. Utan hinder av artikel 5.3 i förordning (EEG) nr 2182/77 skall ett grundläggande krav vara att allt det köpta nötköttet bearbetas till färdiga produkter enligt artikel 6.

Artikel 9

Utän hinder av artikel 9 i förordning (EEG) nr 2182/77 skall utöver de uppgifter som föreskrivs i förordning (EEG) nr 3002/92 en eller flera av följande uppgifter anges i avdelning 104 i kontrollexemplar T 5:

- Para transformación [Reglamentos (CEE) n° 2182/77 y (CE) n° 219/2003]
- Til forarbejdning (forordning (EØF) nr. 2182/77 og (EF) nr. 219/2003)
- Zur Verarbeitung bestimmt (Verordnungen (EWG) Nr. 2182/77 und (EG) Nr. 219/2003)
- Για μεταποίηση [κανονισμοί (EOK) αριθ. 2182/77 και (ΕΚ) αριθ. 219/2003]
- For processing (Regulations (EEC) No 2182/77 and (EC) No 219/2003)
- Destinés à la transformation [règlements (CEE) n° 2182/77 et (CE) n° 219/2003]
- Destinate alla trasformazione [Regolamenti (CEE) n. 2182/77 e (CE) n. 219/2003]

- Bestemd om te worden verwerkt (Verordeningen (EEG) nr. 2182/77 en (EG) nr. 219/2003)
- Para transformação [Regulamentos (CEE) n.º 2182/77 e (CE) n.º 219/2003]
- Jalostettavaksi (Asetukset (ETY) N:o 2182/77 ja (EY) N:o 219/2003)

- För bearbetning (Förordningarna (EEG) nr 2182/77 och (EG) nr 219/2003)

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft den 5 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

_____

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I —
BIJLAGE I — ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

Estado miembro	Productos (*)	Cantidad aproximada (en toneladas)
Medlemsstat	Produkter (*)	Tilnærmet mængde (tons)
Mitgliedstaat	Erzeugnisse (*)	Ungefähre Mengen (Tonnen)
Κράτος μέλος	Προϊόντα (*)	Κατά προσέγγιση ποσότητα (τόνοι)
Member State	Products (*)	Approximate quantity (tonnes)
État membre	Produits (*)	Quantité approximative (tonnes)
Stato membro	Prodotti (*)	Quantità approssimativa (tonnellate)
Lidstaat	Producten (*)	Hoeveelheid bij benadering (ton)
Estado-Membro	Produtos (*)	Quantidade aproximada (toneladas)
Jäsenvaltio	Tuotteet (*)	Arvioitu määrä (tonneina)
Medlemsstat	Produkter (*)	Ungefärlig kvantitet (ton)

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DEUTSCHLAND	— Vorderviertel	2 500
FRANCE	— Quartiers avant	2 500
ESPAÑA	— Cuartos delanteros	2 500

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

DEUTSCHLAND	— Vorderhesse (INT 21)	174
	— Schulter (INT 22)	466,7
	— Brust (INT 23)	751,2
	— Vorderviertel (INT 24)	100
ESPAÑA	— Paleta de intervención (INT 22)	495,4
	— Pecho de intervención (INT 23)	221,5
	— Cuarto delantero de intervención (INT 24)	526,9
FRANCE	— Flanchet d'intervention (INT 18)	1 500
	— Jarret avant d'intervention (INT 21)	601
IRELAND	— Intervention shank (INT 11)	3,7
	— Intervention flank (INT 18)	20
	— Intervention shin (INT 21)	100
	— Intervention shoulder (INT 22)	400
	— Intervention brisket (INT 23)	200
	— Intervention forequarter (INT 24)	500
ITALIA	— Petto di manzo d'intervento (INT 23)	200,7

(*) Véanse los anexos III y V del Reglamento (CE) nº 562/2000 de la Comisión (DO L 68 de 16.3.2000, p. 22), cuya última modificación la constituye el Reglamento (CE) nº 1564/2001 (DO L 208 de 1.8.2001, p. 14).

(*) Se bilag III og V til Kommissionens forordning (EF) nr. 562/2000 (EFT L 68 af 16.3.2000, s. 22), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1564/2001 (EFT L 208 af 1.8.2001, s. 14).

(*) Vgl. Anhänge III und V der Verordnung (EG) Nr. 562/2000 der Kommission (ABl. L 68 vom 16.3.2000, S. 22), zuletzt geändert durch die Verordnung (EG) Nr. 1564/2001 (ABl. L 208 vom 1.8.2001, S. 14).

(*) Βλέπε τα παραρτήματα III και V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2000 της Επιτροπής (ΕΕ L 68 της 16.3.2000, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1564/2001 (ΕΕ L 208 της 1.8.2001, σ. 14).

(*) See Annexes III and V to Commission Regulation (EC) No 562/2000 (OJ L 68, 16.3.2000, p. 22), as last amended by Regulation (EC) No 1564/2001 (OJ L 208, 1.8.2001, p. 14).

(*) Voir annexes III et V du règlement (CE) nº 562/2000 de la Commission (JO L 68 du 16.3.2000, p. 22), modifié en dernier lieu par le règlement (CE) nº 1564/2001 (JO L 208 du 1.8.2001, p. 14).

-
- (¹) Cfr. allegati III e V del regolamento (CE) n. 562/2000 della Commissione (GU L 68 del 16.3.2000, pag. 22), modificato da ultimo dal regolamento (CE) n. 1564/2001 (GU L 208 dell'1.8.2001, pag. 14).
- (¹) Zie de bijlagen III en V van Verordening (EG) nr. 562/2000 van de Commissie (PB L 68 van 16.3.2000, blz. 22). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1564/2001 (PB L 208 van 1.8.2001, blz. 14).
- (¹) Ver anexos III e V do Regulamento (CE) n.º 562/2000 da Comissão (JO L 68 de 16.3.2000, p. 22), com a última redacção que lhe foi dada pelo Regulamento (CE) n.º 1564/2001 (JO L 208 de 1.8.2001, p. 14).
- (¹) Katso komission asetuksen (EY) N:o 562/2000 (EYVL L 68, 16.3.2000, s. 22), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1564/2001 (EYVL L 208, 1.8.2001, p. 14) liitteet III ja V.
- (¹) Se bilagorna III och V i kommissionens förordning (EG) nr 562/2000 (EGT L 68, 16.3.2000, s. 22), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1564/2001 (EGT L 208, 1.8.2001, s. 14).
-

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II

Direcciones de los organismos de intervención — Interventionsorganernes adresser — Anschriften der Interventionsstellen — Διευθύνσεις των οργανισμών παρεμβάσεως — Addresses of the intervention agencies — Adresses des organismes d'intervention — Indirizzi degli organismi d'intervento — Adressen van de interventiebureaus — Endereços dos organismos de intervenção — Interventioelinten osoitteet — Interventionsorganens adresser

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE)
Postfach 1 80203, D-60083 Frankfurt am Main
Adickesallee 40
D-60322 Frankfurt am Main
Tel. (49-69) 1564-704/772
Telex 411727
Telefax (49-69) 1564-790/985

ESPAÑA

FEGA (Fondo Español de Garantía Agraria)
Beneficencia, 8
E-28005 Madrid
Tel. (34) 913 47 65 00, 913 47 63 10
télex FEGA 23427 E, FEGA 41818 E
fax (34) 915 21 98 32, 915 22 43 87

FRANCE

OFIVAL
80, avenue des Terroirs de France
F-75607 Paris Cedex 12
téléphone (33-1) 44 68 50 00
télex 215330
télécopieur (33-1) 44 68 52 33

IRELAND

Department of Agriculture and Food
Johnston Castle Estate
County Wexford
Tel. (353-53) 634 00
fax: (353-53) 428 42

ITALIA

AGEA (Agenzia Erogazioni in Agricoltura)
Via Palestro 81
I-00185 Roma
Tel. (39) 06 449 49 91
telex 61 30 03
telefax (39) 06 445 39 40/444 19 58

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 220/2003

av den 4 februari 2003

om försäljning genom periodiskt anbudsförfarande av nötkött som innehåller av vissa interventionsorgan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾, särskilt artikel 28.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Interventionsåtgärderna för nötkött har medfört att det finns stora lager i flera medlemsstater. För att undgå alltför lång lagring bör delar av dessa lager säljas genom ett periodiskt anbudsförfarande.
- (2) Försäljningen bör ske i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79 av den 4 oktober 1979 om tillämpningsföreskrifter för avyttring av nötkött som köpts upp av interventionsorgan⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95⁽⁴⁾, särskilt avdelningarna II och III i denna.
- (3) Med hänsyn till anbudsförfaranernas art och frekvens enligt den här förordningen, är det nödvändigt att avvika från artiklarna 6 och 7 i förordning (EEG) nr 2173/79 när det gäller de upplysningar och tidsfrister som skall förekomma i meddelandet om anbudsinfördan.
- (4) För att säkerställa ett korrekt och enhetligt anbudsförfarande bör ytterligare åtgärder vidtas utöver dem som fastställs i artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2173/79.
- (5) Det är lämpligt att medge undantag från bestämmelserna i artikel 8.2 b i förordning (EEG) nr 2173/79 med tanke på de administrativa svårigheter som tillämpningen av denna punkt vållar i de berörda medlemsstaterna.
- (6) För att garantera att anbudsförfaranterna fungerar tillfredsställande är det nödvändigt att föreskriva en högre säkerhetsnivå än den som fastställs i artikel 15.1 i förordning (EEG) nr 2173/79.
- (7) På grundval av de erfarenheter som gjorts när det gäller avyttring av interventionsnötkött med ben är det nödvändigt att stärka de kvalitetskontroller som görs av produkterna innan de levereras till köparna, särskilt för att säkra att produkterna uppfyller kraven i bilaga III till förordning (EG) nr 562/2000 av den 15 mars 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr

1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1592/2001⁽⁶⁾.

- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Uppskattningsvis skall följande kvantiteter nötkött för i interventionslager bjudas ut till försäljning:
  - 5 000 ton bakkvartsparter med ben som innehåller av det tyska interventionsorganet.
  - 5 000 ton bakkvartsparter med ben som innehåller av det franska interventionsorganet.
  - 5 000 ton bakkvartsparter med ben som innehåller av det spanska interventionsorganet.
  - 5 000 ton framkvartsparter med ben som innehåller av det tyska interventionsorganet.
  - 85 ton framkvartsparter med ben som innehåller av det österrikiska interventionsorganet.
  - 406 ton framkvartsparter med ben som innehåller av det danska interventionsorganet.
  - 5 000 ton framkvartsparter med ben som innehåller av det franska interventionsorganet.
  - 67 ton framkvartsparter med ben som innehåller av det nederländska interventionsorganet.
  - 5 000 ton framkvartsparter med ben som innehåller av det spanska interventionsorganet.
  - 2 125 ton nötkött utan ben som innehåller av det tyska interventionsorganet.
  - 42 ton nötkött utan ben som innehåller av det spanska interventionsorganet.
  - 9 923 ton nötkött utan ben som innehåller av det franska interventionsorganet.
  - 2 662 ton nötkött utan ben som innehåller av det irländska interventionsorganet.
  - 510 ton nötkött utan ben som innehåller av det italienska interventionsorganet.
  - 43 ton nötkött utan ben som innehåller av det nederländska interventionsorganet.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 248, 14.10.1995, s. 39.

⁽⁵⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ EGT L 208, 1.8.2001, s. 14.

Närmare upplysningar om kvantiteter finns i bilaga I.

2. Om inte annat fastställs i den här förordningen skall försäljningen ske i enlighet med förordning (EEG) nr 2173/79, särskilt avdelningarna II och III i denna.

Artikel 2

1. Anbudsförfarandena kommer att äga rum följande dagar fram till dess att de kvantiteter som har bjudits ut till försäljning är slut:

- a) Den 10 februari 2003.
- b) Den 24 februari 2003.
- c) Den 10 mars 2003.
- d) Den 24 mars 2003.

2. Trots artiklarna 6 och 7 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall bestämmelserna i och bilagorna till den här förordningen tjäna som ett allmänt meddelande om anbudsinfordran.

De berörda interventionsorganen skall för varje anbud utfärda ett meddelande om anbudsinfordran med angivande särskilt av

- vilka kvantiteter nötkött som är till salu, och
- tidsfrist och plats för inlämnande av anbud.

3. Upplysningar om kvantiteter och om var produkterna hålls i lager skall av berörda parter kunna inhämtas på de adresser som anges i bilaga II. Interventionsorganen skall dessutom anslå det meddelande som avses i punkt 2 på sina huvudkontor och kan även offentliggöra det på andra ställen.

4. Interventionsorganen skall först sälja det kött som hållits längst i lager. Medlemsstaterna får dock i undantagsfall och med kommissionens tillåtelse avvika från det kravet.

5. Endast anbud som är de berörda interventionsorganen till handa senast kl. 12.00 sista dagen för inlämnande av anbud för respektive anbudsinfordran, skall beaktas.

6. Trots artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall anbud lämnas till det berörda interventionsorganet i ett förseglat kuvert försett med hänvisning till denna förordning samt datum för anbudsinfordran i fråga. Det förseglade kuvertet får inte öppnas av interventionsorganet innan den tidsfrist som avses i punkt 5 har löpt ut.

7. Trots artikel 8.2 b i förordning (EEG) nr 2173/79 skall det i anbuden inte anges i vilket eller vilka kyl- eller fryshus som produkterna förvaras.

8. Genom undantag från artikel 15.1 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall beloppet för säkerheten fastställas till 12 euro per 100 kg.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommission om de mottagna anbuden senast arbetsdagen efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud har löpt ut.

2. Efter granskning av de mottagna anbuden skall ett lägsta försäljningspris fastställas eller beslut fattas om att tilldelning inte ska göras.

Artikel 4

1. De upplysningar från interventionsorganet som avses i artikel 11 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall skickas per fax till varje anbudsgivare.

2. Utan hinder av artikel 18.1 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall tidsfristen för övertagande av kött som sålts i enlighet med den här förordningen vara två månader från dagen för det meddelande som avses i artikel 11 i den förordningen.

Artikel 5

1. Skall medlemsstaterna vidta alla de åtgärder som krävs för att säkra att interventionskött med ben levereras till köparna i ett sådant skick att det helt uppfyller kraven i bilaga III till förordning (EG) nr 562/2000, särskilt punkt 2.a sjätte strecksatsen i bilagan.

2. Kostnaderna i samband med de åtgärder som avses i punkt 1 skall betalas av medlemsstaterna och får framför allt inte påföras köparen eller någon annan tredje part.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen⁽¹⁾ om samtliga fall där det konstateras att en kvartspart med ben inte uppfyller de i punkt 1 nämnda villkoren i bilaga III och ange vilken kvalitet och kvantitet det är fråga om samt vid vilket slakteri köttet producerats.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ Generaldirektoratet för jordbruk, D2, faxnummer: (+32 2) 295 36 13.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I —
ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

Estado miembro	Productos (*)	Cantidad aproximada (en toneladas)
Medlemsstat	Produkter (*)	Tilnærmet mængde (tons)
Mitgliedstaat	Erzeugnisse (*)	Ungefähre Mengen (Tonnen)
Κράτος μέλος	Προϊόντα (*)	Κατά προσέγγιση ποσότητα (τόνοι)
Member State	Products (*)	Approximate quantity (tonnes)
État membre	Produits (*)	Quantité approximative (tonnes)
Stato membro	Prodotti (*)	Quantità approssimativa (tonnellate)
Lidstaat	Producten (*)	Hoeveelheid bij benadering (ton)
Estado-Membro	Produtos (*)	Quantidade aproximada (toneladas)
Jäsenvaltio	Tuotteet (*)	Arvioitu määrä (tonneina)
Medlemsstat	Produkter (*)	Ungefärlig kvantitet (ton)

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Εμπρόσθια τέταρτα με κόκαλα — Bone-in beef —
Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med
ben**

DANMARK	— Forfjerdinger	405,3
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel — Vorderviertel	5 000 5 000
ESPAÑA	— Cuartos traseros — Cuartos delanteros	5 000 5 000
FRANCE	— Quartiers arrière — Quartiers avant	5 000 5 000
NEDERLAND	— Voorvoeten	66,8
ÖSTERREICH	— Vorderviertel	85

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef —
Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha —
Benfritt kött**

DEUTSCHLAND	— Kugel (INT 12) — Oberschale (INT 13) — Unterschale (INT 14) — Filet (INT 15) — Hüfte (INT 16) — Roastbeef (INT 17) — Lappen (INT 18) — Hochrippe (INT 19) — Schulter (INT 22) — Vorderviertel (INT 24)	216,4 56,7 444 157 446,9 278,5 29,9 141,3 250 104
ESPAÑA	— Lomo de intervención (INT 17)	41,8
FRANCE	— Tranche grasse d'intervention (INT 12) — Tranche d'intervention (INT 13) — Semelle d'intervention (INT 14) — Filet d'intervention (INT 15) — Rumsteck d'intervention (INT 16) — Faux-filet d'intervention (INT 17) — Flanchet d'intervention (INT 18) — Épaule d'intervention (INT 22) — Poitrine d'intervention (INT 23) — Avant d'intervention (INT 24)	750 750 750 172,9 750 750 1 500 1 500 1 500 1 500

Estado miembro	Productos (1)	Cantidad aproximada (en toneladas)
Medlemsstat	Produkter (1)	Tilnærmet mængde (tons)
Mitgliedstaat	Erzeugnisse (1)	Ungefähre Mengen (Tonnen)
Κράτος μέλος	Προϊόντα (1)	Κατά προσέγγιση ποσότητα (τόνοι)
Member State	Products (1)	Approximate quantity (tonnes)
État membre	Produits (1)	Quantité approximative (tonnes)
Stato membro	Prodotti (1)	Quantità approssimativa (tonnellate)
Lidstaat	Producten (1)	Hoeveelheid bij benadering (ton)
Estado-Membro	Produtos (1)	Quantidade aproximada (toneladas)
Jäsenvaltio	Tuotteet (1)	Arvioitu määrä (tonneina)
Medlemsstat	Produkter (1)	Ungefärlig kvantitet (ton)
IRELAND	— Intervention thick flank (INT 12)	20,3
	— Intervention topside (INT 13)	40,8
	— Intervention silverside (INT 14)	36
	— Intervention fillet (INT 15)	19,4
	— Intervention rump (INT 16)	46,4
	— Intervention striploin (INT 17)	44,4
	— Intervention flank (INT 18)	26,4
	— Intervention fore-rib (INT 19)	38,2
	— Intervention shin (INT 21)	1 32,2
	— Intervention shoulder (INT 22)	800
ITALIA	— Intervention brisket (INT 23)	457,6
	— Intervention forequarter (INT 24)	1 000
	— Girello d'intervento (INT 14)	246,5
	— Filetto d'intervento (INT 15)	65,5
NEDERLAND	— Scamone (INT 16)	85,2
	— Roastbeef d'intervento (INT 17)	111,9
	— Interventieschouder (INT 22)	10,8
	— Interventieborst (INT 23)	31,5

(1) Véanse los anexos III y V del Reglamento (CE) nº 562/2000.

(1) Se bilag III og V til forordning (EF) nr. 562/2000.

(1) Vgl. Anhänge III und V der Verordnung (EG) Nr. 562/2000.

(1) Βλέπε τα παραρτήματα III και V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2000.

(1) See Annexes III and V to Regulation (EC) No 562/2000.

(1) Voir annexes III et V du règlement (CE) nº 562/2000.

(1) Cfr. allegati III e V del regolamento (CE) n. 562/2000.

(1) Zie de bijlagen III en V van Verordening (EG) nr. 562/2000.

(1) Ver anexos III e V do Regulamento (CE) nº 562/2000.

(1) Katso asetuksen (EY) N:o 562/2000 liitteet III ja V.

(1) Se bilagorna III och V i förordning (EG) nr 562/2000.

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II

Direcciones de los organismos de intervención — Interventionsorganernes adresser — Anschriften der Interventionsstellen — Διευθύνσεις των οργανισμών παρεμβάσεως — Addresses of the intervention agencies — Adresses des organismes d'intervention — Indirizzi degli organismi d'intervento — Adressen van de interventiebureaus — Endereços dos organismos de intervenção — Interventioelinten osoitteet — Interventionsorganens adresser

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE)
Postfach 1 80203, D-60083 Frankfurt am Main
Adickesallee 40
D-60322 Frankfurt am Main
Tel. (49-69) 1564-704/772; Telex 411727; Telefax (49-69) 1564-790/985

DANMARK

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Direktoratet for Fødevareerhverv
Kampmannsgade 3
DK-1780 København V
Tlf. (45) 33 95 80 00; telex 151317 DK; fax (45) 33 95 80 34

ESPAÑA

FEGA (Fondo Español de Garantía Agraria)
Beneficencia, 8
E-28005 Madrid
Tel. (34) 913 47 65 00, 913 47 63 1; télex FEGA 23427 E, FEGA 41818 E; fax (34) 915 21 98 32, 915 22 43 87

FRANCE

OFIVAL
80, avenue des Terroirs de France
F-75607 Paris Cedex 12
Téléphone (33-1) 44 68 50 00; télex 215330; télécopieur (33-1) 44 68 52 33

IRELAND

Department of Agriculture and Food
Johnston Castle Estate
County Wexford
Tel. (353-53) 634 00; fax: (353-53) 428 42

ITALIA

AGEA (Agenzia Erogazioni in Agricoltura)
Via Palestro 81
I-00185 Roma
Tel. (39) 06 449 49 91; telex 61 30 03; telefax (39) 06 445 39 40/444 19 58

NEDERLAND

Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
p/a LASER Roermond
Slachthuisstraat 71
Postbus 965
6040 AZ Roermond
Nederland
Tel. (31-475) 35 54 44; fax (31-475) 31 89 39

ÖSTERREICH

AMA-Agramarkt Austria
Dresdner Straße 70
A-1201 Wien
Tel. (43-1) 33 15 12 20; Telefax (43-1) 33 15 12 97

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 221/2003

av den 4 februari 2003

om tillåtelse att göra överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textil- och beklädnadsprodukter med ursprung i Islamiska republiken Pakistan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3030/93 av den 12 oktober 1993 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 138/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt det avtalsmemorandum mellan Europeiska gemenskapen och Islamiska republiken Pakistan om marknadstillträde för textilvaror som paraferades den 15. oktober 1994 ⁽³⁾ och godkändes genom rådets beslut 96/386/EG ⁽⁴⁾ kommer särskilda ansökningar från Pakistan så kallade om extraordinär flexibilitet att behandlas välvilligt.
- (2) Pakistan ingav den 20 december 2002 och den 16 januari 2003 ansökningar om att göra överföringar mellan kategorier.
- (3) De överföringar som Pakistan har ansökt om omfattas av de flexibilitetsbestämmelser som avses i artikel 7 i förordning (EEG) nr 3030/93 och som anges i bilaga VIII till den förordningen.

- (4) Ansökan bör beviljas i form av förhandsutnyttjande av kvoterna för 2003 för de begärda kategorierna.
- (5) Det är önskvärt att denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts, så att aktörerna kan dra nytta av den så snart som möjligt.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den textilkommitté som inrättas genom artikel 17 i förordning (EEG) nr 3030/93.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textilprodukter med ursprung i Pakistan får för kvotåret 2002 göras i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 275, 8.11.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 23, 28.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 153, 27.6.1996, s. 48.

⁽⁴⁾ EGT L 153, 27.6.1996, s. 47.

BILAGA

Pakistan				Nivå efter anpassning	Anpassning				
Grupp	Kategori	Enhet	Begränsning 2002		Kvantitet i enheter	Kvantitet i ton	Procent	Flexibilitet	Nivå efter anpassning
IB	6	styck	44 999 000	50 799 525	2 816 901	1 600	6,3	Förhandsutnyttjande från 2003	53 615 525
IIA	9	kg	12 124 000	14 082 950	1 300 000	1 300	10,7	Förhandsutnyttjande från 2003	15 382 950
IIB	20	kg	46 804 000	54 889 102	1 000 000	1 000	2,1	Förhandsutnyttjande från 2003	55 889 102

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 1 februari 2003

om fastställande av nödvändiga bestämmelser för genomförandet av protokollet som fogats till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden

(2003/76/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokollet som fogats till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden, särskilt artikel 2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 97 i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål gemenskapen (EKSG) upphör detta fördrag att gälla den 23 juli 2002.
- (2) Genom protokollet som fogats till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat "protokollet") överförs EKSG:s tillgångar och skulder till Europeiska gemenskapen och nettovärdet av dessa tillgångar enligt EKSG:s balansräkning per den 23 juli 2002 anslås till forskning inom sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin. Denna användning av tillgångarna överensstämmer med den resolution om tillväxt och sysselsättning som antogs av Europeiska rådet vid mötet i Amsterdam den 16–17 juni 1997 ⁽³⁾ samt de resolutioner som antogs av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, den 20 juli 1998 ⁽⁴⁾ och den 21 juni 1999 ⁽⁵⁾.
- (3) Fördelningen av forskningsanslagen mellan de två berörda sektorerna måste fastställas.

- (4) Det är nödvändigt att fastställa bestämmelser för genomförandet av protokollet, särskilt när det gäller beslutsförfaranden vid antagande av fleråriga ekonomiska riktlinjer för förvaltningen av Kol- och stålforskningsfondens tillgångar och fleråriga tekniska riktlinjer för Kol- och stålforskningsfondens program (nedan kallat "programmet") varvid man bör komma ihåg att, om inte annat fastställs i beslutet, det är kommissionen som är ansvarig för förvaltningen av tillgångarna i enlighet med relevanta bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och sådan sekundärrätt som antagits på grundval av detta.

- (5) När EKSG-fördraget upphör att gälla kommer vissa ekonomiska transaktioner på inkomst- och utgiftssidan fortfarande att behöva utföras till följd av genomförandet av EKSG:s driftsbudget för tidigare år samt EKSG:s upplånings- och utlåningsverksamhet.

- (6) En institution måste utses för att ansvara för att avveckla dessa transaktioner och fastställa de förfaranden som behövs. Kommissionen bör ges uppdraget att genomföra avvecklingen och det bör beslutas att de tillämpliga förfarandena skall vara de som gäller den 23 juli 2002, enligt EKSG-fördraget och sekundärrätten.

- (7) Kommissionen ansåg vid mötet den 11 september 1996 att reserver bör upprätthållas för att efter 2002 till 100 % täcka utestående lån som inte omfattas av någon garanti från en medlemsstat. De EKSG-medel som förvaltades uppgick den 23 juli 2002 till cirka 1,6 miljarder euro. Detta belopp kommer att förändras till följd av de ekonomiska transaktioner som återstår att utföra före och efter det datum då EKSG-fördraget upphör att gälla.

⁽¹⁾ EGT C 180, 26.6.2001, s. 4.

⁽²⁾ EGT C 177, 25.7.2002, s. 28.

⁽³⁾ EGT C 236, 2.8.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT C 247, 7.8.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT C 190, 7.7.1999, s. 1.

- (8) Om någon av EKSG:s gäldenärer inte fullgör sina betalningsförpliktelser under avvecklingsperioden efter den 23 juli 2002 bör förlusten först belasta kapitalet och därefter de inkomster som finansierar forskningen, så att den årliga stabiliteten för kol- och stålforskningsinstrumentet garanteras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Kommissionen skall ges i uppdrag att avveckla de av Europeiska kol- och stålgemenskapens ekonomiska transaktioner som fortfarande är oavslutade när EKSG-fördraget upphör att gälla. Om någon av EKSG:s gäldenärer inte fullgör sina betalningsförpliktelser under avvecklingsperioden skall denna förlust först belasta det befintliga kapitalet och därefter inkomsterna för det aktuella året. Innan kommissionen avskriver en fordran på en EKSG-gäldenär som inte fullgör sina betalningsförpliktelser kommer den att uttömma alla möjligheter, inbegripet infordran av garantier (panträtter, säkerheter, bankgarantier m.m.). Kommissionen kommer att förbehålla sig rätten att vidta alla eventuella åtgärder om gäldenären åter skulle bli solvent.

2. Avvecklingen skall genomföras i enlighet med de regler och förfaranden som är tillämpliga på dessa transaktioner, varvid gemenskapens institutioner skall ha de befogenheter och rättigheter som föreskrivs i EKSG-fördraget och gällande sekundärrätt den 23 juli 2002.

Artikel 2

1. Tillgångarna skall förvaltas av kommissionen så att långsiktig lönsamhet garanteras. Investeringarna av de likvida tillgångarna skall syfta till högsta möjliga säkra avkastning.

2. Rådet skall, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, med kvalificerad majoritet besluta om fleråriga ekonomiska riktlinjer för förvaltningen av tillgångarna.

Artikel 3

1. De avvecklingstransaktioner som avses i artikel 1 och de investeringar som avses i artikel 2 skall årligen och separat från de återstående gemenskapernas övriga ekonomiska transaktioner redovisas i en resultaträkning, en balansräkning och en ekonomisk redogörelse.

Dessa redovisningshandlingar skall bifogas i den redovisning som kommissionen årligen skall upprätta enligt artikel 275 i EG-fördraget och budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

2. Europaparlamentets, rådets och revisionsrättens befogenheter för kontroll och beviljande av ansvarsfrihet skall enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget tillämpas på de transaktioner som avses i punkt 1.

Artikel 4

1. Nettoinkomster från de investeringar som avses i artikel 2 skall utgöra inkomster i Europeiska unionens allmänna budget. Dessa inkomster skall användas för särskilda ändamål, nämligen finansiering av forskningsprojekt, som inte omfattas av ramprogrammet för forskning, inom sektorer med anknytning till kol- och stålforskning. De skall utgöra Kol- och stålforskningsfonden och förvaltas av kommissionen.

2. De inkomster som avses i punkt 1 skall fördelas med 27,2 % till forskning som rör kol och 72,8 % till forskning som rör stål. Rådet skall enhälligt och på förslag av kommissionen vid behov ändra fördelningen mellan forskning som rör kol respektive stål.

3. Rådet skall, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, med kvalificerad majoritet besluta om fleråriga tekniska riktlinjer för programmet.

4. Outnyttjade inkomster och anslag som den 31 december fortfarande är tillgängliga skall automatiskt föras över till det följande året. Dessa anslag får inte överföras till andra poster i budgeten.

5. Budgetanslag motsvarande upphävda åtaganden skall automatiskt upphöra i slutet av varje budgetår. Avsättningar för åtaganden som frigjorts vid upphävandena skall bokföras i balansräkningen och resultaträkningen enligt artikel 3.1, och skall till att börja med sammanföras med de tillgångar som tillhör EKSG under avveckling och därefter, när avvecklingen är avslutad, med Kol- och stålforskningsfondens tillgångar. Återvunna medel skall på samma sätt bokföras i balansräkningen och resultaträkningen.

Artikel 5

1. Nettoinkomster som kan användas för finansiering av forskningsprojekt under år n+2 skall bokföras i balansräkningen för EKSG under avveckling för år n och, när avvecklingen är avslutad, i balansräkningen för Kol- och stålforskningsfondens tillgångar.

2. I syfte att minimera fluktuationer i tillgången på forskningsmedel till följd av utvecklingen på finansmarknaderna skall en utjämning genomföras och en avsättning göras för oförutsedda utgifter. Den matematiska modellen för utjämning och för fastställande av storleken på avsättningen för oförutsedda utgifter återfinns i bilagan.

Artikel 6

Utgifterna för administration av den avveckling, de investeringar och den förvaltning som avses i detta beslut, som motsvarar de utgifter som anges i artikel 20 i Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna av den 8 april 1965, vars belopp ändrats genom rådets beslut av den 21 november 1977, skall betalas av kommissionen genom Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 7

Kommissionen skall fastställa beloppet av EKSG:s tillgångar och skulder i en avslutande balansräkning per den 23 juli 2002.

Artikel 8

Detta beslut får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 24 juli 2002.

Artikel 9

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 1 februari 2003.

På rådets vägnar

G. PAPANDREOU

Ordförande

BILAGA

FÖRFARANDE FÖR ATT FASTSTÄLLA DET BELOPP AV NETTOINKOMSTER SOM SKALL ANSLÅS TILL KOL- OCH STÅLFORSKNINGSFONDEN

1. INLEDNING

De nettoinkomster som kan användas till finansiering av forskningsprojekt motsvarar det årliga nettoresultatet för EKSG under avveckling och därefter, när avvecklingen är avslutad, det årliga nettoresultatet för Kol- och stålforskningsfondens tillgångar. Den metod som används innebär att finansieringen av kol- och stålforskningen för år $n + 2$ fastställs när balansräkningen för år n avslutas, varvid hänsyn tas till hälften av ökningen eller minskningen av nettoresultatet jämfört med den senaste finansieringsnivån för kol- och stålforskningen.

2. DEFINITIONER

n : referensår

R_n : nettoresultat för år n

P_n : avsättning för oförutsedda utgifter för år n

D_{n+1} : anslag till forskning för år $n + 1$ (fastställt vid avslutningen av balansräkningen för år $n - 1$)

D_{n+2} : anslag till forskning för år $n + 2$

3. ALGORITMER

De algoritmer som används för att fastställa storleken på avsättningen för oförutsedda utgifter och på anslagen till forskning för år $n + 2$, som kommer att återfinnas i balansräkningen för år n , är följande:

3.1. Storleken på avsättningen för oförutsedda utgifter:

$$P_n = P_{n-1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

3.2. Anslag till forskning för år $n + 2$ (avrundat till närmaste 100 000-tal euro; om beräkningen ger ett resultat som ligger exakt i mitten, görs avrundningen till det högre talet):

$$D_{n+2} = D_{n+1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

De belopp som behövs för avrundningen (eller blir över vid en avrundning) skall i förekommande fall dras av från (respektive överförs till) avsättningen för oförutsedda utgifter.

RÅDETS BESLUT

av den 1 februari 2003

om fastställande av fleråriga ekonomiska riktlinjer för förvaltningen av tillgångarna i EKSG under avveckling och, efter slutförd avveckling, av Kol- och stålforskningsfondens tillgångar

(2003/77/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokollet som fogats till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden,

med beaktande av rådets beslut 2003/76/EG av den 1 februari 2003 om fastställande av nödvändiga bestämmelser för genomförandet av protokollet som fogats till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden ⁽¹⁾, särskilt artikel 2.2 i detta,med beaktande av kommissionens förslag ⁽²⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽³⁾, och av följande skäl:

- (1) I enlighet med det protokoll som fogats till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden, skall kommissionen förvalta tillgångarna i EKSG under avveckling och, efter slutförd avveckling, Kol- och stålforskningsfondens tillgångar.
- (2) Målet för förvaltningen av tillgångarna bör vara att ge högsta möjliga säkra avkastning.
- (3) Allt kapital som till följd av avvecklingen tillfaller Kol- och stålforskningsfondens tillgångar bör bevaras.
- (4) Vid förvaltningen av de överförda tillgångarna bör erfarenheterna från genomförandet av Europeiska kol- och stål gemenskapens finansiella transaktioner beaktas, och de fleråriga ekonomiska riktlinjerna för förvaltningen av tillgångarna i EKSG under avveckling och, efter slutförd avveckling, Kol- och stålforskningsfondens tillgångar, bör därför bygga på dessa erfarenheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De fleråriga ekonomiska riktlinjerna för förvaltningen av tillgångarna i EKSG under avveckling, samt, efter slutförd avveckling, Kol- och stålforskningsfondens tillgångar (nedan kallade "de ekonomiska riktlinjerna") fastställs i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

De ekonomiska riktlinjerna skall när så är lämpligt ses över eller kompletteras vart femte år varvid den första perioden slutar den 31 december 2007. I detta syfte skall kommissionen senast under det första halvåret av det sista året av varje femårsperiod utvärdera hur de ekonomiska riktlinjerna har fungerat och om de varit effektiva samt föreslå lämpliga ändringar.

Om kommissionen anser det lämpligt får den göra en sådan utvärdering och förelägga rådet förslag till lämpliga ändringar innan femårsperioden har löpt ut.

Artikel 3

Detta beslut får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 24 juli 2002.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 1 februari 2003.

På rådets vägnar
G. PAPANDREOU
Ordförande

⁽¹⁾ Se sidan 22 i detta nummer av EGT.

⁽²⁾ EGT C 180, 26.6.2001, s. 10.

⁽³⁾ EGT C 177, 25.7.2002, s. 28.

BILAGA

EKONOMISKA RIKTLINJER FÖR FÖRVALTNINGEN AV TILLGÅNGARNA I EKSG UNDER AVVECKLING OCH, EFTER SLUTFÖRD AVVECKLING, AV KOL- OCH STÅLFORSKNINGSFONDENS TILLGÅNGAR

1. ANVÄNDNING AV TILLGÅNGARNA

- a) Tillgångarna i EKSG under avveckling, inbegripet både dess låneportfölj och dess investeringar, skall vid behov användas för att uppfylla EKSG:s återstående åtaganden i fråga om utestående upplåning och åtaganden från tidigare driftsbudgetar liksom oförutsett ansvar.
- b) Tillgångarna skall, i den mån som de inte behövs för att uppfylla åtagandena enligt punkt a, investeras så att de ger avkastning som skall användas till att finansiera fortsatt forskning inom sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin.
- c) Kol- och stålforskningsfondens tillgångar skall investeras så att de ger avkastning som skall användas till att finansiera fortsatt forskning inom sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin.

2. FÖRDELNING AV TILLGÅNGARNA

Som följer av punkt 1 skall kommissionen fördela tillgångar mellan följande tre kategorier:

- a) Erforderliga reserver som garanterar EKSG:s borgenärer att all utestående upplåning och räntan på denna kommer att betalas till fullo på förfallodagen, så att emittenten bibehåller sin "AAA-rating" eller motsvarande.
- b) Erforderliga medel för att garantera betalning av alla belopp i form av juridiska åtaganden enligt EKSG:s driftsbudget innan EKSG-fördraget löpte ut.
- c) I den mån som medel inte längre behövs för ovannämnda ändamål (antingen på grund av att lånen har återbetalts eller räntan har betalats utan att reserverna tagits i anspråk eller på grund av att budgetåtaganden eventuellt har annullerats) skall sådana medel anslås till investeringskategorier.

3. INVESTERINGSKATEGORIER

De tillgångar som avses i punkt 2 skall investeras på ett sådant sätt att dessa medel är tillgängliga vid behov, samtidigt som de skall generera högsta möjliga avkastning förenad med en hög grad av säkerhet och långsiktig stabilitet.

- a) För att uppnå dessa mål får investeringar göras i endast följande kategorier av tillgångar:
  - i) Tidsbegränsad inlåning i godkända banker.
  - ii) Penningmarknadsinstrument med en kortare löptid än ett år, emitterade av godkända banker eller av andra kategorier av godkända emittenter.
  - iii) Obligationer med fast eller rörlig ränta med en löptid på högst tio år, under förutsättning att de är emitterade av någon kategori av godkända emittenter.
  - iv) Aktieinnehav genom godkända aktiefonder, under förutsättning att sådana investeringar begränsas till fonder vars syfte är att följa ett index och endast för de investeringar som avses i punkt 2 c.
- b) Kommissionen får även använda följande finansiella transaktioner när det gäller de kategorier av tillgångar som anges i a:
  - i) Repor och omvända repor, under förutsättning att motparten är auktoriserad att utföra sådana transaktioner, och under förutsättning att
    - värdepapper som innehas enligt sådana avtal inte återförsäljs till någon annan än den avtalslutande motparten innan avtalet har löpt ut, och
    - kommissionen alltid kan återköpa värdepapper som den skulle kunna ha sålt då avtalet löper ut.
  - ii) Obligationslånetransaktioner, men endast på sådana villkor och enligt sådana förfaranden som fastställs av erkända clearingorganisationer som Clearstream och Euroclear, eller av ledande finansinstitutioner specialiserade på detta slags transaktioner som omfattas av tillsynsregler som betraktas som likvärdiga med gemenskapens.
- c) "Godkända" motparter, såsom denna term används i dessa riktlinjer, är de som väljs ut av kommissionen enligt de regler och förfaranden som avses i punkt 7.

4. BEGRÄNSNINGAR AV INVESTERINGARNA

- a) Investeringarna skall begränsas till följande belopp:
- Obligationer som emitteras eller garanteras av Europeiska unionens medlemsstater eller institutioner: 250 miljoner euro per medlemsstat eller institution.
  - Obligationer som emitteras eller garanteras av andra statliga eller överstatliga låntagare med lägst kreditvärdighet "AA-rating" eller motsvarande: 100 miljoner euro per emittent eller borgensman.
  - Inlåning i och/eller skuldinstrument från en godkänd bank: antingen 100 miljoner euro per bank eller 5 % av bankens eget kapital, beroende på vilket som är det lägsta beloppet.
  - Obligationer från privata emittenter med lägst kreditvärdighet "AAA-rating" eller motsvarande: 50 miljoner euro per emittent.
  - Obligationer från privata emittenter med lägst kreditvärdighet "AA-rating" eller motsvarande: 25 miljoner euro per emittent.
  - Innehav i kollektiva investeringsfonder med lägst kreditvärdighet "AA-rating" eller motsvarande: 25 miljoner euro i varje sådan fond.
- b) En investering i en enskild emitterad obligation, inom de gränser som anges under a får inte överstiga 20 % av emissionsbeloppet.
- c) Investeringar i en enskild motpart, inom de gränser som anges under a och vid behov kumulerat mellan instrument, får inte överstiga 20 % av de totala tillgångarna.
- d) De kreditvärderingar som avses i dessa riktlinjer skall vara de som tillämpas av åtminstone ett av de erkända stora internationella kreditvärderingsinstituterna i den sedvanliga bemärkelsen.

5. ÖVERFÖRING TILL EUROPEISKA UNIONENS BUDGET

Nettoinkomsten skall överföras till Europeiska unionens allmänna budget som ändamålsbestämd inkomst och skall överföras från EKSG under avveckling och, efter slutförd avveckling, Kol- och stålforskningsfondens tillgångar när det är nödvändigt för att uppfylla åtaganden i budgetposten för forskningsprogram för sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin.

6. REDOVISNING

Förvaltningen av medlen skall redovisas i årliga resultaträkningar och årliga balansräkningar för EKSG under avveckling och, efter slutförd avveckling, Kol- och stålforskningsfondens tillgångar. Dessa skall bygga på allmänt godkända redovisningsprinciper, motsvarande dem som används för EKSG och särskilt rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 om årsbokslut i vissa typer av bolag⁽¹⁾ och rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut⁽²⁾. Räkenskaperna skall godkännas av kommissionen och granskas av revisionsrätten. Kommissionen skall anlita ett externt företag för att utföra en årlig revision av räkenskaperna.

7. FÖRVALTNINGSFÖRFARANDEN

Kommissionen skall när det gäller EKSG under avveckling och, efter slutförd avveckling, Kol- och stålforskningsfondens tillgångar genomföra ovannämnda förvaltningstransaktioner i enlighet med dessa riktlinjer och enligt sina interna regler och förfaranden som gäller för EKSG vid tidpunkten för EKSG:s avveckling eller enligt senare ändring.

En utförlig rapport om förvaltningstransaktioner som utförs enligt dessa riktlinjer skall upprättas var tredje månad och överlämnas till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/65/EG (EGT L 283, 27.10.2001, s. 28).

⁽²⁾ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/65/EG.

RÅDETS BESLUT

av den 1 februari 2003

om fastställande av de fleråriga tekniska riktlinjerna för Kol- och stålforskningsfondens forskningsprogram

(2003/78/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokollet som fogats till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden,

med beaktande av rådets beslut 2003/76/EG av den 1 februari 2003 om fastställande av nödvändiga bestämmelser för genomförandet av protokollet som fogats till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.3 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Intäkterna från förvaltningen av nettovärdet på tillgångarna i EKSG under avveckling, och efter slutförd avveckling, tillgångarna från Kol- och stålforskningsfonden överförs till Kol- och stålforskningsfonden som endast är avsedd att finansiera forskningsprojekt utanför ramprogrammet för sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin.
- (2) Kol- och stålforskningsfonden skall förvaltas av kommissionen enligt principer motsvarande dem som gäller för EKSG:s befintliga tekniska forskningsprogram för kol och stål och på grundval av fleråriga tekniska riktlinjer som bör utgöra en god fortsättning på dessa EKSG-program, genom att forskningsverksamheten starkt koncentreras och genom att gemenskapens ramprogram för forskning och teknisk utveckling kompletteras av denna forskningsverksamhet.
- (3) I samband med denna förvaltningsverksamhet kommer kommissionen att bistås av en förvaltningskommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna, samt av rådgivande och tekniska grupper som företräder många olika sektorer inom industrin och andra intressenter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De fleråriga tekniska riktlinjerna för Kol- och stålforskningsfondens forskningsprogram (nedan kallade de "tekniska riktlinjerna") återges i bilagan.

Artikel 2

De tekniska riktlinjerna skall, om det är lämpligt, ses över eller kompletteras vart femte år, varvid den första perioden slutar den 31 december 2007. I detta syfte skall kommissionen senast under det första halvåret av det sista året av varje femårsperiod utvärdera hur de tekniska riktlinjerna har fungerat och om de varit effektiva samt föreslå lämpliga ändringar.

Om kommission anser det lämpligt får den göra en sådan utvärdering och förelägga rådet förslag till lämpliga ändringar innan femårsperioden har löpt ut.

Artikel 3

Detta beslut får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*

Det skall tillämpas från och med den 24 juli 2002.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 1 februari 2003.

På rådets vägnar
G. PAPANDREOU
Ordförande

⁽¹⁾ Se sidan 22 i detta nummer av EGT.

⁽²⁾ EGT C 29, 30.1.2001, s. 254.

⁽³⁾ EGT C 87, 11.4.2002, s. 19.

BILAGA

TEKNISKA RIKTLINJER FÖR KOL- OCH STÅLFORSKNINGSFONDENS FORSKNINGSPROGRAM**1. PROGRAMMET****1.1 Mål**

Som en fortsättning på Europeiska kol- och stålgemenskapens program för forskning och teknisk utveckling (EKSG:s FoTU-program) avseende kol och stål och inom ramen för en hållbar utveckling skall ett forskningsprogram för Kol- och stålforskningsfonden (nedan kallat "programmet") upprättas. Syftet med programmet är att främja konkurrenskraften för sådana sektorer inom gemenskapen som har anknytning till kol- och stålindustrin. Programmet skall vara förenligt med Europeiska unionens vetenskapliga, tekniska och politiska mål och komplettera den verksamhet som bedrivs i medlemsstaterna inom ramen för de befintliga gemenskapsprogrammen för forskning, till exempel ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (nedan kallat "ramprogrammet för forskning"). Ambitionen är att samordna dessa program och se till att de kompletterar och stärker varandra samt att främja informationsutbyte mellan projekt som finansieras genom programmet och liknande projekt som finansieras genom ramprogrammet för forskning.

1.2 Grundläggande principer

Inom ramen för programmet skall ekonomiskt stöd ges till tillåtna projekt, kompletterande åtgärder och annan verksamhet i enlighet med punkt 1.5 genom att samarbete mellan olika företag, forskningscentrum och universitet främjas. Programmet skall omfatta produktionsprocesser, användning och bevarande av tillgångar, miljöförbättringar och arbetarskydd inom sektorer som har anknytning till kol- och stålindustrin.

Definitioner av "kol" och "stål" återfinns i tillägg A.

1.3 Omfattning

I riktlinjerna anges programmets struktur, förvaltning och genomförande, dess vetenskapliga och tekniska innehåll och prioriteringar som komplement till andra befintliga forskningsprogram samt villkoren för deltagande.

I dessa riktlinjer återfinns under punkt 3.1 en ansökningsomgång för programmet samt i tilläggen B och C programmets vetenskaplig-tekniska och socioekonomiska prioriteringar vilka kommissionen kan ändra i enlighet med förfarandet i punkt 2.1.

1.4 Deltagande**1.4.1 Medlemsstaterna**

Företag, forskningsinstitut och fysiska personer som är etablerade inom en medlemsstats territorium kan delta i programmet och ansöka om ekonomiskt stöd, förutsatt att de avser att utföra en FoTU-verksamhet eller kan ge ett betydande bidrag till denna.

1.4.2 Kandidatländerna

Alla företag, forskningsinstitut och fysiska personer i kandidatländerna skall ha rätt att delta utan att få något ekonomiskt bidrag från programmet såvida inte annat föreskrivs enligt de relevanta Europaavtalen och de tillhörande tilläggsprotokollen samt i besluten av respektive associeringsråd.

1.4.3 Tredje land

Alla företag, forskningsinstitut och fysiska personer från tredje land skall ha rätt att delta på projektbasis utan kompletterande ekonomiskt bidrag från programmet, om sådant deltagande är i Europeiska gemenskapens intresse.

1.5 Tillåtna projekt, kompletterande åtgärder och annan verksamhet

Forsknings-, pilot- och demonstrationsprojekt, kompletterande åtgärder samt stöd och förberedande verksamhet kan finansieras genom programmet.

Ett forskningsprojekt skall innefatta undersökande eller experimentell verksamhet som leder till ny kunskap i syfte att lättare nå specifika praktiska mål, till exempel utarbetande eller utveckling av produkter, produktionsprocesser eller tjänster.

Ett pilotprojekt kännetecknas av uppbyggnad, drift och utveckling av en anläggning eller en betydande del av en anläggning i lämplig skala med användning av komponenter i passande storlek i syfte att verifiera tillämpbarheten av teoretiska och experimentella resultat och/eller höja tillförlitligheten i de tekniska och ekonomiska uppgifter som behövs för att gå vidare till en demonstrationsfas och i vissa fall till den industriella och/eller kommersiella fasen.

Ett demonstrationsprojekt kännetecknas av uppbyggnad och/eller drift av en anläggning i industriell skala, eller en betydande del av en sådan anläggning, som syftar till insamling av de tekniska och ekonomiska uppgifter som behövs för att gå vidare till industriellt och/eller kommersiellt teknikutnyttjande med minsta möjliga risk.

Kompletterande åtgärder kan handla om att främja användning av ny kunskap, samordna projekt, sprida resultat, eller främja utbildning och rörlighet hos forskare i samband med projekt som finansieras av programmet.

Stödande och förberedande verksamhet är sådan verksamhet som bidrar till en sund och effektiv förvaltning av programmet, till exempel den återkommande övervakning och utvärdering som beskrivs i punkt 4, undersökningar eller upprättande av nätverk med likartade projekt som finansieras genom programmet.

2. PROGRAMMETS FÖRVALTNING

Programmet skall förvaltas av kommissionen. Följande kommitté och grupper skall inrättas för att bistå kommissionen:

- a) Kol- och stålkommittén som beskrivs i punkt 2.1.
- b) De rådgivande grupperna för kol och stål som beskrivs i punkt 2.2.
- c) De tekniska grupperna för kol och stål som beskrivs i punkt 2.3.

2.1 Kol- och stålkommittén

2.1.1 Kommissionen skall biträdas av en kol- och stålkommitté (nedan kallad "kommittén"). Artiklarna 4 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾ skall i tillämpliga delar gälla. Den tid som avses i artikel 4.3 i det beslutet skall vara tre månader.

2.1.2 Kommittén får behandla varje fråga som tas upp av dess ordförande, antingen på dennes initiativ eller på en medlemsstats begäran.

2.1.3 Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

2.1.4 Följande ärenden skall antas i enlighet med förfarandet under punkt 2.1.1:

- a) Tilldelningen av ekonomiska medel för enskilda projekt i enlighet med punkt 3.3.3.
- b) Upprättande av specifikationer för den övervakning och utvärdering av programmet som beskrivs i punkt 4.
- c) Ändringar i tilläggen B och C till riktlinjerna.
- d) Andra frågor som rör programmet.

2.1.5 Kommissionen skall förse kommittén med övergripande information om programmet och om hur samtliga finansierade FoTU-projekt fortskrider samt om deras faktiska eller uppskattade effekt.

2.2 De rådgivande grupperna för kol och stål

De rådgivande grupperna för kol och stål (nedan kallade "de rådgivande grupperna") är grupper för teknisk rådgivning som skall vara oberoende av varandra och inrättade för att bistå kommissionen. För FoTU-verksamhet med anknytning till kol och stål skall respektive rådgivande grupp ge råd när det gäller

- a) programmets övergripande utveckling, de prioriteringar som förtecknas i tillägg B och C, inbegripet eventuella ändringar, informationspaketet i enlighet med punkt 3.1 och kommande riktlinjer,
- b) samstämmighet och eventuell överlappning med andra FoTU-program på gemenskapsnivå och nationell nivå,
- c) utarbetandet av riktlinjer för övervakning av FoTU-projekt,
- d) det arbete som utförs i enskilda projekt,
- e) fastställande av kortsiktiga prioriteringar för programmet i enlighet med tilläggen B och C,
- f) utarbetande av en handbok för utvärdering och urval av FoTU-projekt enligt punkt 3.3,

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- g) utvärderingen av förslag till FoTU-projekt och prioriteringen av de förslagen med hänsyn till tillgängliga medel,
- h) antal, behörighet och sammansättning när det gäller de tekniska grupper som avses i punkt 2.3,
- i) andra åtgärder om detta begärs av kommissionen.

Varje rådgivande grupp skall bestå av ledamöter, i enlighet med punkt 2.2.1 och 2.2.2, som utnämns av kommissionen till personlig tjänstgöring för en tid på fem år. Utnämningar kan återkallas. Kommissionen skall överväga förslag till utnämningar som mottagits på följande sätt: på förslag från en medlemsstat, på förslag från de enheter som avses i punkt 2.2.1 och 2.2.2, eller som svar på en begäran om ansökningar om att föras upp på en reservlista.

Varje berörd medlemsstat bör företrädas av minst en ledamot och inom varje rådgivande grupp måste man se till att få en väl avvägd och ändamålsenlig sakkunskap och största möjliga geografiska spridning. Ledamöterna skall vara verksamma inom det berörda området och förstå betydelsen av industriella prioriteringar.

Vid de rådgivande gruppernas möten skall ordförandeskapet innehas av kommissionen, som också skall stå för sekretariatet. Vid behov kan ordföranden begära omröstning bland ledamöterna, varvid varje ledamot har en röst. När så är lämpligt kan ordföranden bjuda in ytterligare experter att delta i möten.

De båda rådgivande grupperna skall vid behov hålla gemensamma möten, till exempel för att ge råd i frågor som berör båda sektorerna.

2.2.1 Den rådgivande gruppen för kol

Den rådgivande gruppen för kol skall vara sammansatt på följande sätt:

Ledamöter	Maximalt antal
a) Från kolproducenter/riksförbund eller därmed förknippade forskningscentrum	8
b) Från organisationer som företräder kolproducenter på gemenskapsnivå	2
c) Från kolanvändare eller därmed förknippade forskningscentrum	8
d) Från organisationer som företräder kolanvändare på gemenskapsnivå	2
e) Från organisationer som företräder arbetstagarna	2
f) Från organisationer som företräder leverantörer av utrustning	2
	24

Ledamöterna skall ha en bred kompetens och personlig sakkunskap inom ett eller flera av följande områden: kolbrytning och kolanvändning, miljö och samhällsfrågor, inklusive säkerhetsaspekter.

2.2.2 Den rådgivande gruppen för stål

Den rådgivande gruppen för stål skall vara sammansatt på följande sätt:

Ledamöter	Maximalt antal
a) Från stålindustrier/riksförbund eller därmed förknippade forskningscentrum	21
b) Från organisationer som företräder producenter på gemenskapsnivå	2
c) Från organisationer som företräder arbetstagarna	2
d) Från organisationer som företräder förädlingsindustrier eller stålanvändare	5
	30

Ledamöterna skall ha en bred kompetens och personlig sakkunskap inom ett eller flera av följande områden: råmaterial, järnframställning, stålframställning, kontinuerlig gjutning, varm- och/eller kallvalsning, slutbearbetning och/eller ytbehandling av stål, utveckling av stålsorter och/eller -produkter, tillämpning och egenskaper för stål, miljö- och samhällsfrågor, inklusive säkerhetsaspekter.

2.3 Tekniska grupper för kol och stål

De tekniska grupperna för kol och stål skall ha till uppgift att bistå kommissionen med övervakningen av forsknings- och pilot/demonstrationsprojekt. Ledamöterna skall utses av kommissionen och komma från sektorer som har anknytning till kol- och stålindustrin, forskningsorganisationer eller användarindustrier där de skall ha ansvar för forskningsstrategi, förvaltning eller produktion.

3. PROGRAMMETS GENOMFÖRANDE

3.1 Ansökningsomgång

Genom detta beslut utfärdas en löpande öppen ansökningsomgång; från och med 2002 är den 15 september varje år sista dagen för inlämnande av ansökningar för utvärdering.

Kommissionen skall utarbeta och via Gemenskapens informationstjänst för forskning och utveckling (CORDIS) eller motsvarande webbplats offentliggöra ett informationspaket som ger sökande och berörda parter praktisk information om programmet som innehåller villkor för deltagande och uppgifter om hanteringen av ansökningar och projekt, ansökningsblanketter, regler för inlämnande av ansökningar, standardkontrakt, tillåtna kostnader, högsta möjliga bidragsbelopp samt betalningsvillkor.

Ansökningar måste lämnas till kommissionen i enlighet med reglerna i informationspaketet, som på begäran kan erhållas i pappersform från kommissionen.

3.2 Ansökningarnas innehåll

Ansökningarna måste avse de vetenskaplig-tekniska och socioekonomiska prioriteringar som anges i tillägen B och C.

Varje ansökan måste innehålla en ingående beskrivning av det föreslagna projektet och ge fullständig information om projektets mål, partnerskap (med angivande av varje partners roll), ledningsstruktur, förväntade resultat och utsikter för deras praktiska tillämpning samt uppskattning av förväntade industriella, ekonomiska, sociala och miljömässiga vinster.

Den föreslagna totalkostnaden och delkostnaderna måste vara realistiska och motsvara de verkliga kostnaderna, och projektet skall förväntas ge hög nytta i förhållande till de insatta medlen.

3.3 Utvärdering och urval av ansökningar och övervakning av projekt

Kommissionen skall ansvara för att ansökningarna utvärderas på ett konfidentiellt, rättvist och opartiskt sätt. Kommissionen skall utarbeta och offentliggöra en handbok för utvärdering och urval av FoTU-projekt i enlighet med punkt 2.2 f.

Utvärderingen och urvalet av ansökningar skall utföras under kommissionens ansvar på följande sätt:

1. Efter det att ansökningarna har tagits emot och registrerats och sedan det kontrollerats att de är bidragsberättigade, skall kommissionen utvärdera dem med hjälp av den berörda rådgivande gruppen enligt punkt 2.2 g och, vid behov, oberoende experter.
2. Kommissionen skall upprätta en förteckning över godkända ansökningar i meritordning.
3. Kommissionen skall, biträdd av kommittén, besluta om urvalet av projekt och tilldelningen av medel i enlighet med det förfarande som anges under punkt 2.1.1.

Med bistånd av de tekniska grupper som anges under punkt 2.3 skall kommissionen övervaka forskningsprojekt och forskningsverksamhet.

3.4 Kontrakt

Kontrakt skall upprättas för projekt som grundas på utvalda ansökningar och åtgärder i enlighet med punkt 1.5. Kontrakten skall bygga på de tillämpliga standardkontrakt som utarbetats av kommissionen och när så är lämpligt anpassas till de olika aktuella verksamheterna.

I kontrakten skall det ekonomiska bidraget från programmet fastställas på grundval av de tillåtna kostnaderna liksom villkoren för kostnadsredovisning, bokslut och revision.

3.5 Ekonomiskt bidrag

Programmet skall baseras på FoTU-kontrakt med kostnadsdelning. Det sammanlagda ekonomiska bidraget inklusive annan offentlig tilläggsfinansiering skall vara förenligt med tillämpliga regler för statligt stöd.

Om inte annat föreskrivs i föregående punkt skall det sammanlagda ekonomiska bidraget, uttryckt som en procentandel av de tillåtna kostnaderna enligt punkt 3.6, inte överstiga följande värden:

a) För forskningsprojekt	60 %
b) För pilot- och demonstrationsprojekt	40 %
c) För kompletterande åtgärder, stödande och förberedande verksamhet	100 %

3.6 Tillåtna kostnader

Tillåtna kostnader skall endast omfatta faktiska kostnader som uppstår i samband med arbete som utförts i enlighet med kontraktet. Avtalslutande parter, associerade parter och underentreprenörer kan inte kräva ersättning för budgeterade eller kommersiella kostnader. De tillåtna kostnaderna skall delas in i fyra kostnadskategorier enligt vad som anges nedan.

3.6.1 Kostnader för utrustning

Inköpt eller hyrd utrustning som har direkt anknytning till genomförandet av projektet får tas upp som en direkt kostnad. De tillåtna kostnaderna för hyrd utrustning får inte överskrida de tillåtna kostnaderna för inköp av utrustningen.

3.6.2 Kostnader för personal

Endast kostnader för arbetstimmar som faktiskt lagts ned uteslutande på projektet av vetenskaplig personal, personal under forskarutbildning och teknisk personal samt arbetare som är direkt anställda av huvudparten får debiteras som direkta kostnader. För alla övriga personalkostnader (exempelvis stipendier) skall ett skriftligt förhandsgodkännande av kommissionen krävas. Den debiterade arbetstiden måste redovisas och bestyrkas.

3.6.3 Driftskostnader

Driftskostnader med direkt anknytning till projektets genomförande skall endast omfatta kostnader för

- a) råmaterial,
- b) mindre förbrukningsartiklar,
- c) förbrukningsmaterial,
- d) energi,
- e) underhåll och reparation av utrustning,
- f) transport av utrustning eller produkter,
- g) modifiering och ombyggnad av befintlig utrustning,
- h) IT-tjänster,
- i) hyra av utrustning,
- j) diverse analyser,
- k) speciella undersökningar och prov,
- l) medverkan från tredje part,
- m) kostnader för resor och uppehälle.

3.6.4 Indirekta kostnader

Alla övriga utgifter (allmänna omkostnader) som kan uppstå i samband med projektet och som inte har specificerats i ovanstående kategorier skall täckas av en klumpsumma på 30 % av de tillåtna personalkostnaderna enligt punkt 3.6.2.

3.7 Teknisk rapportering

För forsknings-, pilot- och demonstrationsprojekt enligt beskrivningen i punkt 1.5 skall den avtalslutande parten/-erna lämna en rapport en gång per halvår. I dessa rapporter skall de tekniska framstegen dokumenteras. Efter arbetets slut skall en slutrapport lämnas in, med en utvärdering av resultatens utnyttjande och av effekterna. Kommissionen skall offentliggöra denna rapport i sin helhet eller i sammanfattning beroende på projektets strategiska betydelse. Beslutet skall fattas av kommissionen, vid behov efter samråd med den berörda rådgivande gruppen. Slutrapporter om kompletterande åtgärder och om stödande och förberedande verksamhet skall krävas och offentliggöras, om det är lämpligt.

4. ÅRLIG GRANSKNING, ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING AV PROGRAMMET

Kommissionen skall genomföra en årlig granskning av programmets aktiviteter och av hur FoTU-verksamheten fortskrider. Den rapport som innehåller den årliga granskningen skall överlämnas till kommittén.

En övervakning av programmet skall genomföras och innefatta en bedömning av de förväntade vinsterna. En rapport om övervakningen skall offentliggöras senast i slutet av 2006 och därefter vart femte år. Dessa rapporter skall överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommittén och de rådgivande grupperna.

En utvärdering av programmet skall genomföras när de projekt som finansieras under varje femårsperiod har slutförts, varvid den första perioden skall sluta år 2008. Dessutom skall FoTU-projektens nytta för samhället och för de berörda sektorerna utvärderas. Utvärderingsrapporten skall offentliggöras.

Kommissionen skall fastställa ramarna för övervakningen och utvärderingen varvid den skall bistås av kommittén. Både övervakning och utvärdering skall utföras av en panel med högt kvalificerade experter som utnämns av kommissionen.

5. ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Kommissionen skall sörja för en smidig övergång från EKSG:s FoTU-program till det nya programmet. EKSG-kontrakt som fortfarande gäller efter det att EKSG-fördraget upphört att gälla skall förvaltas av kommissionen i enlighet med bestämmelserna i respektive kontrakt i syfte att harmonisera förvaltningen av EKSG-kontrakt och programmets kontrakt.

Tillägg A

KOL- OCH STÅLFORSKNINGSFONDENS FORSKNINGSPROGRAM

DEFINITION AV BEGREPPEN "KOL" OCH "STÅL"

1. Kol

- a) Stenkol.
- b) Stenkolsbriketter.
- c) Koks och halvkoks framställt ur stenkol.
- d) Brunkol.
- e) Brunkolsbriketter.
- f) Koks och halvkoks framställt ur brunkol.

Termen "stenkol" omfattar de högvärdiga kolsorterna och de lågvärdiga kolsorterna i kategori "A" (eller subbituminösa kol) i det internationella kodifieringssystem för kol som utarbetats av FN:s ekonomiska kommission för Europa. Termen "brunkol" omfattar de lågvärdiga kolsorterna i kategori "C" (ortoligniter) och i kategori "B" (metaligniter) enligt samma system. När det gäller brunkol skall programmet inte tillämpas för tillverkning av briketter och halvkoks, utan endast för utnyttjande av brunkol för elproduktion eller kombinerad produktion av värme och elektricitet.

2. Järn och stål

- a) Råmaterial för järn- och ståltillverkning, till exempel järnmalm, järnsvamp och järnskrot.
  - b) Tackjärn (inklusive het metall) och ferrolegeringar.
  - c) Obearbetade produkter och halvfabrikat av järn, handelsstål eller specialstål (inklusive produkter som skall återvinnas eller omvalsas), till exempel flytande stål som gjuts genom kontinuerlig gjutning eller på annat sätt, och halvfabrikat, till exempel blooms, billets, slabs, stänger och band.
  - d) Varmbearbetade produkter av järn, handelsstål eller specialstål (produkter med eller utan beläggning, exklusive gjutgods, smidesgods och pulverprodukter av stål), till exempel räls, järnspont, profiler, stänger, valstråd, plåt och universalplåt, band och formatplåt och runda eller fyrkantiga rör.
  - e) Färdiga produkter av järn, handelsstål eller specialstål (med eller utan beläggning), till exempel kallvalsad plåt och band och elektroplåt.
  - f) Delvis bearbetade produkter som kan ge en förbättrad konkurrenskraft för ovannämnda stålprodukter, till exempel rörformiga produkter, dragna produkter, höglansprodukter, kallvalsade och kallbearbetade produkter.
-

Tilläg B

KOL- OCH STÅLFORSKNINGSFONDENS FORSKNINGSPROGRAM

VETENSKAPLIG-TEKNISKA OCH SOCIOEKONOMISKA PRIORITERINGAR

FOTU AVSEENDE KOL

Forskning och teknisk utveckling är ett viktigt verktyg för att ge stöd åt gemenskapens energimål när det gäller tillgången på kol inom gemenskapen samt konkurrenskraftig och miljövänlig omvandling och användning av detta kol. Kolmarknadens allt större internationella omfattning och de globala problem den står inför innebär dessutom att Europeiska unionen måste spela en ledande roll för att anta utmaningar i fråga om modern teknik, säkerhet i gruvor och miljöskydd på ett globalt plan genom att säkerställa den kunskapsöverföring som krävs för fortsatta tekniska framsteg, förbättrade arbetsförhållanden (hälsa och säkerhet) och bättre miljöskydd. Prioriterade områden finns angivna under punkterna 1–4 nedan. Punkternas inbördes ordning avser inte prioritet.

1. Förbättra konkurrenskraften för gemenskapens kol

Målsättningen är att sänka gruvornas totala produktionskostnader, höja produkternas kvalitet och sänka kostnaderna för kolanvändning. Forskningsprojekten omfattar hela produktionskedjan för kol:

- Modern teknik för prospektering av koltillgångar.
- Integrerad planering av gruvdrift.
- Högeffektiva, högautomatiserade metoder för ortdrivning och utvinning som är anpassade till de europeiska stenkolsfyndigheternas speciella geologiska egenskaper.
- Lämplig stödteknik.
- Transportsystem.
- Tjänster inom elenergiförsörjning, kommunikation och information, kraftöverföring, övervaknings- och processkontrollsystem.
- Metoder för kolbearbetning, inriktade mot konsumtionsmarknadernas behov.
- Kolomvandling.
- Kolförbränning.

En annan målsättning med forskningsprojekten skall vara att göra vetenskapliga och tekniska framsteg som leder till förbättrad kunskap om kolfyndigheternas egenskaper och hur de kan kontrolleras med avseende på berggrundstryck, gasutsläpp, explosionsrisk, ventilation och alla andra faktorer som påverkar gruvdriften. Forskningsprojekt med dessa syften måste ha utsikter att ge resultat som på kort eller medellång sikt kan tillämpas på en betydande del av gemenskapens produktion.

Projekt som främjar minst ett av följande syften ges företräde:

- a) Integrering av enskilda tekniska lösningar i system och metoder samt utveckling av integrerade utvinningsmetoder.
- b) Betydande minskningar av produktionskostnaderna.
- c) Större gruvssäkerhet och ökade miljövinster.

2. Hälsa och säkerhet i gruvor

Den eftersträlvade utveckling som beskrivits ovan måste kompletteras med lämpliga åtgärder inom gruvssäkerhet, gaskontroll, ventilation och luftkonditionering. De förhållanden som råder vid arbete under jord nödvändiggör också särskilda förbättringar när det gäller arbetarskydd.

3. Effektivt skydd av miljön och förbättring av kolets användning som en ren energikälla

Forskningsprojekt med detta mål syftar till att genom en integrerad strategi för utsläpp minimera påverkan från gemenskapens gruvdrift och kolanvändning på atmosfären, vattnet och marken. Med tanke på att gemenskapens kolindustri genomgår en ständig omstrukturering bör forskningen också inriktas på att minimera miljöpåverkan från gruvor som skall stängas.

Företräde ges till projekt som syftar till

- a) minskade utsläpp av växthusgaser, i synnerhet metan, från kolfyndigheter,
- b) återdeponering i gruvor av gruvavfall, flygaska och restprodukter från avsvavling, tillsammans med annat avfall där detta är lämpligt.

- c) sanering av avfallshögar och industriell användning av restprodukter från kolproduktion och kolanvändning,
- d) skydd av grundvatten och rening av dräneringsvatten från gruvor,
- e) minskad miljöpåverkan från anläggningar som huvudsakligen använder stenkol och brunkol från gemenskapen,
- f) skydd av anläggningar ovan jord mot kortsiktiga och långsiktiga effekter av sättningar i marken,
- g) minskade utsläpp från kolanvändning.

4. Hantering av beroendet av extern energi försörjning

Forskningsprojekt med detta mål rör utsikterna till långsiktig energiförsörjning och handlar om att höja värdet, när det gäller ekonomi, energi och miljöaspekter, av koltillgångar som inte kan utvinnas ekonomiskt med konventionella gruvdriftsmetoder. Projekten kan omfatta studier, utarbetande av strategier, grundforskning och tillämpad forskning samt utprovning av innovativa metoder som ger möjlighet till uppvärdering av gemenskapens koltillgångar.

Företräde ges åt projekt som integrerar komplementära metoder, till exempel adsorption av metan och koldioxid, metanutvinning i kolbädd och förgasning av kol under jord.

Tillägg C

KOL- OCH STÅLFORSKNINGSFONDENS FORSKNINGSPROGRAM

VETENSKAPLIG-TEKNISKA OCH SOCIOEKONOMISKA PRIORITERINGAR

FOTU AVSEENDE STÅL

Mot bakgrund av det övergripande målet att öka konkurrenskraften och bidra till en hållbar utveckling är FoTU främst inriktad på att utarbeta nya eller förbättrade metoder för att åstadkomma en lönsam, ren och säker framställning av stål och stålprodukter som kännetecknas av allt bättre prestanda, ändamålsenlighet, uppskattning bland konsumenter, längre livstid och enkel återvinning samt återanvändning. De prioriterade områdena anges under punkterna 1–3 nedan. Den inbördes ordningen avser inte prioritet.

1. Nya och förbättrade metoder för framställning och bearbetning av stål

FoTU måste syfta till att förbättra processerna för stålframställning för att ge produkterna en högre kvalitet och öka produktiviteten. Minskade utsläpp, lägre energiförbrukning och mindre miljöpåverkan samt ett effektivare råvaruutnyttjande och resursbevarande bör ingå som en väsentlig del av den eftersträvade utvecklingen. Forskningsprojekten bör vara inriktade på följande områden:

- Nya och förbättrade processer för reduktion av järnmalm.
- Processer och drift vid järnframställning.
- Ljusbågsugnsprocesser.
- Processer för stålframställning.
- Sekundära metallurgiska metoder.
- Kontinuerlig gjutning och metoder för "near net shape"-gjutning med eller utan direktvalsning.
- Metoder för valsning, ytbehandling och beläggning.
- Varm- och kallvalsningmetoder, betnings- och ytbehandlingsprocesser.
- Processinstrumentering, -kontroll och -automatisering.
- Produktionslinjers underhåll och tillförlitlighet.

2. FoTU och användningen av stål

När det gäller stålanvändning är FoTU väsentlig för att kunna tillmötesgå framtida krav från stålanvändare och skapa nya marknadsmöjligheter. Forskningsprojekten bör vara inriktade på följande områden:

- Nya stålsorter för krävande tillämpningar.
- Stålsorter med goda mekaniska egenskaper vid låga och höga temperaturer, exempelvis när det gäller hållfasthet och seghet, utmattning, slitage, plastisk deformation, korrosion och motståndskraft mot sprickbildning.
- Förlängd livstid, i synnerhet genom förbättrad motståndskraft mot heta och korrosion hos stål och stålstrukturer.
- Stål innehållande kompositmaterial och sandwichkonstruktioner.
- Simuleringsmodeller som kan användas för prognoser om mikrostrukturer och mekaniska egenskaper.
- Konstruktionssäkerhet och formgivningsmetoder, i synnerhet när det gäller bränder och jordbävningar.
- Metoder för formning, svetsning och förening av stål och andra material.
- Standardiserade metoder för testning och utvärdering.

3. Resursbevarande och förbättring av arbetsförhållanden

Både inom stålframställning och stålanvändning bör resursbevarande, miljöskydd och säkerhetsfrågor ingå som väsentliga delar av FoTU-verksamheten. Forskningsprojekten bör vara inriktade på följande områden:

- Metoder för återvinning av gammalt stål från olika källor samt klassificering av stålskrot.
- Stålsorter och formgivning av sammansatta konstruktioner som underlättar återvinning av stålskrot och omvandling till användbart stål.
- Kontroll och skydd av miljön på och runt arbetsplatsen.
- Återställande av platser för stålverk.

- Förbättrade arbetsförhållanden och höjd livskvalitet på arbetsplatsen.
  - Ergonomiska metoder.
  - Hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.
  - Minskad exponering för utsläpp under arbetet.
-

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 25 juli 2001

om att en koncentration är förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion

(Ärende nr IV/M.2333 – De Beers/LVMH)

[delgivet med nr K(2001) 2365]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/79/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

ett nybildat bolag, Rapids World Limited ("Rapids World"), genom köp av aktier [varigenom ett gemensamt företag bildas] (*).

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

- (2) Den 18 april 2001 beslutade kommissionen att enligt artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen och artikel 57 i EES-avtalet inleda ett förfarande i detta ärende.

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 57.2 a i detta,

- (3) Rådgivande kommittén diskuterade utkastet till detta beslut den 16 juli 2001.

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 8.2 i denna,

med beaktande av kommissionens beslut av den 18 april 2001 om att inleda ett förfarande i detta ärende,

I. PARTERNA

med beaktande av yttrandet från Rådgivande kommittén för koncentrationer ⁽³⁾, och

- (4) De Beers bedriver omfattande verksamhet över hela världen. Koncernens huvudsakliga aktiviteter sker i de tidigare marknadsleden inom diamantsektorn, särskilt försöksskärpning, brytning, utvinning, värdering och försäljning av rådiamanter. Koncernens aktiviteter i samband med slipade diamanter är föga omfattande och den är inte verksam på detaljhandelsmarknaden för smycken.

av följande skäl:

- (1) Den 9 mars 2001 mottog kommissionen en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i förordning (EEG) nr 4064/89 ("koncentrationsförordningen"). Företaget Riverbank Investments Limited ("Riverbank"), kontrollerat av De Beers-koncernen ("De Beers"), och Sofidiv UK Limited ("Sofidiv"), kontrollerat av LVMH Moët Hennessy Louis Vuitton ("LVMH"), förvärvar genom den föreslagna koncentrationen gemensam kontroll över

- (5) LVMH är främst verksamt inom produktion och försäljning av lyxvaror och äger flera kända märken som internt är organiserade på följande områden: viner och spritdrycker, mode och lädervaror, parfym och kosmetik, klockor och smycken, selektiv distribution, medier, konst och auktioner.

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1 (rättad i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13).

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 27, 5.2.2003, s. 8.

(*). Konfidentiella uppgifter har utelämnats i denna text och ersatts av hakparenteser.

- (6) Rapids Worlds huvudsakliga verksamhet kommer att omfatta detaljhandel med diamantsmycken. Det bolaget främst kommer att koncentrera sig på är detaljhandel med diamantsmycken med en eventuell utvidgning av aktiviteterna till att omfatta detaljhandel med besläktade lyxvaror.

II. TRANSAKTIONEN

- (7) Den 16 januari 2001 ingick Riverbank och Sofidiv ett aktieägaravtal om inrättandet av ett nybildat bolag, Rapids World.

III. KONCENTRATIONEN

- (8) Den föreslagna transaktionen medför inrättandet av ett nybildat bolag, Rapids World.
- (9) De Beers och LVMH blir moderbolag till Rapids World med [redogörelse för rösträttigheter]* och vetorätt i ärenden som påverkar Rapids Worlds försäljningspolitik, [beskrivning av försäljningspolitiken]*. De Beers och LVMH kommer därför att ha gemensam kontroll över företaget.
- (10) Det nya gemensamma företaget kommer att köpa upp slipade diamanter och annat råmaterial från tredje part. Det kommer att ha intern kontroll över smyckesformgivningen, lägga ut tillverkningsaktiviteterna på entreprenad, distribuera sina produkter med hjälp av sitt eget distributionssystem till försäljningsställen, däribland butiker ägda av Rapids World. För att göra det möjligt för Rapids World att bedriva denna verksamhet har båda moderbolagen tillskjutit betydande medel vid nyetableringen i form av pengar, personal och tillgångar.
- (11) Det föreslagna gemensamma företaget kommer varaktigt att utföra alla uppgifter som är utmärkande för en självständig ekonomisk enhet. Den föreslagna transaktionen utgör därför en koncentration i den mening som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen.

IV. GEMENSKAPSDIMENSIONEN

- (12) De aktuella företagen har en sammanlagd omsättning i hela världen på mer än 5 miljarder euro (*) (De Beers 5 171 miljarder euro, LVMH 8 547 miljarder euro). De har vardera en omsättning inom gemenskapen som är större än 250 miljarder euro, (De Beers [...] miljarder euro, LVMH 2 960,9 miljarder euro), men inget av dem uppnår mer än två tredjedelar av sin samlade omsättning inom gemenskapen inom en och samma medlemsstat. Den anmälda transaktionen har därför en gemenskapsdimension i den betydelse som avses i artikel 1.2 i koncentrationsförordningen.

(*) Omsättningen beräknad enligt artikel 5.1 i koncentrationsförordningen och kommissionens tillkännagivande om beräkning av omsättning (EGT C 66, 2.3.1998, s. 25). I den utsträckning som siffrorna inkluderar omsättningen för perioden före den 1 januari 1999 har de beräknats på grundval av genomsnittliga växelkurser för ecun och omvandlats till euro i förhållandet ett till ett.

V. RELEVANTA MARKNADER

A. Relevant produktmarknad

- (13) Den ekonomiska sektor som berörs är diamantindustrin som består av flera olika produktionsstadier enligt följande:
1. Försöksskärpning och prospektering.
  2. Brytning och utvinning av rådiamanter.
  3. Sortering, värdering och leverans av rådiamanter.
  4. Handel.
  5. Bearbetning (dvs. klyvning och slipning).
  6. Smyckestillverkning.
  7. Grossistförsäljning av smycken.
  8. Detaljhandel med smycken.
- (14) Dessa olika stadier kan indelas i tre huvudgrupper: a) försöksskärpning, brytning och leverans av rådiamanter, b) produktion och försäljning av slipade diamanter och c) produktion och försäljning av diamantsmycken. Varje sådan grupp kräver helt olika sakkunskap och kärnkompetens samt har fullkomligt olika investeringsbehov.

Försöksskärpning, brytning och leverans av rådiamanter

- (15) Diamanten är det hårdaste ämne som förekommer i naturlig form. Diamanter påträffas ibland i kimberlit (som är den dominerande moderbergarten i Sydafrika) och lamproit (den främsta moderbergarten i Australien). Kimberlit ligger i jordskorpan som "pipes", (diatrem) eller i sprickor och lagergångar. Det finns tusentals kimberlitpipes världen över men bara ett fåtal innehåller diamanter och färre än 1 av 200 kimberlitavlagringar blir en större gruva. Av de 6 500 kimberlitfyndigheter som har påträffats i hela världen har hittills bara 50 blivit varaktiga diamantruvor. Vissa diamanter som eroderats från kimberlitpipes har transporterats med floderna och finns koncentrerade i alluvialavlagringar. Alluvialt diamanförande grus ger vanligtvis diamanter som till övervägande delen är av hög ädelstens kvalitet. Brytningen ur alluviala grusavlagringar medför inledningsvis att överliggande jordlager (vanligtvis sand och stenblock) mekaniskt bortforslas för att frilägga lagret av diamanförande grus, som sedan grävs fram för bearbetning. Diamanter utvinns ur havsbotten med hjälp av specialanpassade havsfartyg eller "flytande gruvor". Världsproduktionen av naturliga diamanter har ökat till omkring 120 miljarder karat per år.

(16) Efter utgrävningen kan rådiamanterna föras ut på marknaden på många sätt. De flesta rådiamanter som utvinns går genom De Beers enda kanal som drivs av De Beers helägda dotterbolag, Diamond Trading Company ("DTC")⁽⁵⁾. DTC saluför rådiamanter som tagits fram ur De Beers helägda gruvor, sådana som tagits fram ur de gruvor där De Beers är en partner i det gemensamma företaget samt diamanter som De Beers köper enligt avtal av andra producenter (särskilt Alrosa och BHP). Tills helt nyligen köpte De Beers också rådiamanter på öppna marknaden som sedan gick genom DTC⁽⁶⁾. Andra producenter än De Beers kan saluföra sina rådiamanter via andra kanaler. Rådiamanter kan t.ex. säljas till handlare som har specialiserat sig på rådiamanter eller säljas direkt till aktörer i senare led i diamanterproduktionskedjan, antingen av tillverkare av slipade diamanter eller av detaljhandlare⁽⁷⁾. Under de senaste tio åren har en ökande andel av världsproduktionen av rådiamanter sålts via alternativa kanaler. Trots denna minskning säljer DTC fortfarande nästan två tredjedelar av världens rådiamanttillgångar. Kommissionen tar inte ställning i frågan, huruvida det i tidigare led i förhållande till leveransledet för rådiamanter finns en marknad för försöksskärpning och utvinning av rådiamanter, eftersom detta inte är nödvändigt för detta beslut.

(17) Eftersom efterfrågan på slipade diamanter är avhängig av konsumenternas efterfrågan på smycken, är det också nödvändigt att granska konkurrensvillkoren i detaljhandelsledet, innan man når fram till någon slutsats om den relevanta marknaden i tidigare led. Som framgår av punkterna 25–32 är detaljhandelsmarknaderna som störst för detaljhandel med diamanter. Detta bekräftar en preliminär slutsats att den relevanta marknaden i början av bearbetningskedjan inte är större än en marknad för leverans av rådiamanter. Den omfattar brytning och saluföring av rådiamanter.

(18) Kommissionen har också undersökt huruvida det finns en enda relevant marknad för rådiamanter eller om det finns smalare relevanta marknader inom denna. Parterna anförde i sin anmälan att som ett resultat av produktens mycket differentierade karaktär har man en oavbruten kedja av stenar från lägsta kvalitet till stenar av högsta kvalitet, att det är omöjligt att bryta denna sammanhängande helhet i något skede och att det därför är omöjligt att fastställa separata relevanta marknader. Vid marknadsundersökningen har det inte varit något allmänt stöd för denna ståndpunkt. Både konkurrenter

och kunder som besvarade kommissionens frågeformulär har angivit, att rådiamanter kan delas in i flera olika undergrupper.

(19) De kriterier enligt vilka rådiamanterna kan klassificeras hör i allmänhet ihop med kvaliteten på de slipade diamanter som man kan få fram av rådiamanterna. De senare kan exempelvis delas in i diamanter som används till smycken och diamanter som används för industriändamål. En av dem som besvarade frågeformuläret angav också att det finns standardiserade industrireferenser som grundar sig på följande kategorier: (i) rådiamanter som ger slipade diamanter på 0,50 karat och däröver, vita med få orenheter och betecknade som ädelstensmaterial; (ii) rådiamanter som ger diamanter på mellan 10 och 50 punkter⁽⁸⁾ som ligger i översta skiktet vad gäller färg och kvalitet; (iii) rådiamanter som ger diamanter på mindre än 10 punkter som ligger i översta skiktet vad gäller färg och kvalitet och (iv) rådiamanter som ger det som benämns som halvädalstenar på grund av det stora arbete som krävs för att avlägsna orenheter och liknande.

(20) Dessa kategorier kan mycket väl stå för standardiserade industrireferenser, men kommissionen har inte tillräckliga bevis för att kunna dra slutsatsen att de representerar separata relevanta marknader. Dessutom är det för denna analys inte nödvändigt att avgöra huruvida det finns smalare marknader, eftersom slutsatsen att De Beers är ledande fortfarande är giltig, oberoende av hur marknaden för rådiamanter klassificeras.

(21) Mot bakgrund av ovanstående argument kan sammanfattningsvis sägas att den relevanta marknaden i det tidigare bearbetningsledet är leverans av rådiamanter.

Framställning och försäljning av slipade diamanter

(22) Innan rådiamanterna infattas i smycken, omvandlas de till slipade diamanter av tillverkarna av sådana. Beroende på diamanternas art och då särskilt deras hårdhet krävs det många högt specificerade tekniker och hjälpmedel för att slipa rådiamanterna. Diamantsliparna måste exempelvis kunna kritiskt värdera rådiamanterna, innan de beslutar hur de skall maximera värdet av de färdiga, slipade diamanter som de kan framställa. Det är ytterst osannolikt att bolag som har investerat i de högt specificerade krav som diamanterframställning och diamanter slipning ställer, kommer att ställa om sina produktionsresurser till slipning av andra ädelstenar.

⁽⁵⁾ Tidigare känt som "Central Selling Organisation".

⁽⁶⁾ De Beers har nu slutat göra dessa köp på öppna marknaden för att minimera riskerna för att diamanterna man säljer kommer från så kallade konfliktområden.

⁽⁷⁾ Exempelvis har Tiffany, som bedriver detaljhandel med diamanter, nyligen inrättat ett gemensamt företag med ett gruvbolag, som enligt det gemensamma företagets villkor direkt förser Tiffany med en del av gruvans produktion av rådiamanter. Tiffany kommer att ingå avtal med diamanterproducenter för bearbetning av rådiamanterna.

⁽⁸⁾ 1 punkt = 0,01 karat.

- (23) De flesta av världens största diamantslipperier är också kunder till De Beers, de så kallade "sightholders" (inbjudna deltagare i särskilda diamantauktioner, nedan kallade "auktionskunder") och de är för det mesta etablerade i traditionella diamantcentrum som Antwerpen, New York, Tel Aviv och Mumbai. Denna del av diamant-handelskedjan är fortfarande högst fragmenterad med De Beers auktionsförsäljning, som representerar nästan två tredjedelar av världens tillgångar, till omkring 120 auktionskunder. De Beers är också verksam i detta led av diamantkedjan genom sina Diamdel-bolag och "The Polished Division" ⁽⁹⁾.
- (24) Med tanke på detta beslut är det inte nödvändigt att avgöra om diamantslipning representerar en separat relevant marknad, eftersom denna marknad inte direkt påverkas av transaktionen och eftersom bedömningen av transaktionen skulle förbli densamma oberoende av vilken definition som väljs.

Detaljhandel med diamantsmycken

- (25) I sin anmälan anförde parterna att den relevanta produktmarknaden är detaljhandeln med lyxvaror, däribland detaljhandel med diamantsmycken och andra smycken. Till stöd för detta lade parterna fram följande argument ⁽¹⁰⁾: Kreativitet och fantasi är kännetecknen för lyxvaror och formgivare, och modeskapare spelar en mycket viktig roll när det gäller att skapa särpräglade produkter. Lyxvaror är högt värderade både som produkter och konstföremål. Lyxvaror har både påtagliga kännetecken, som formgivning, kvalitet och ett högt pris och icke påtagliga kännetecken, som den aura av exklusivitet och status som omger dem. Lyxvaror är varor som är åtråvärda som objekt snarare än för sina eventuella funktionella egenskaper.
- (26) Parterna anför vidare att konsumenternas beslut när det gäller att inhandla lyxvaror inte främst grundar sig på priset utan på andra faktorer, och att "kommissionens bedömning av substitutionsmöjligheterna på efterfrågesidan, som primärt grundar sig på funktionalitet och pris, därför inte kan användas för att definiera marknaden för lyxvaror" ⁽¹¹⁾.
- (27) De marknadsundersökningar som kommissionen genomfört både i inledningskedet av undersökningen och i det följande skedet har i allmänhet visat, att graden av olikhet i fråga om lyxvaror innebär att det vore olämpligt att betrakta diamantsmycken som en del av en bredare marknad för lyxvaror.
- (28) Dessutom har en mindre del av de svarande under marknadsundersökningen angivit att den exakta marknadsdefinitionen skulle kunna vara en marknad för "finare smycken" som skulle omfatta smycken med infattade ädelstenar (diamanter, rubiner, smaragder, safirer i platina- eller guldinfattningar) som skiljer sig från smycken med halvädelsstenar (t.ex. ametister, akvamariner och turmaliner i guld- eller silverinfattningar) och bijouterier (oäkta stenar i guldpläterade infattningar av oäkta metaller). Skillnaden ligger i distributions- och försäljningskanalerna, eftersom finare smycken eller

diamantsmycken nästan uteslutande säljs genom exklusiva, oberoende säljare eller exklusiva butikskedjor för smycken.

- (29) Inköp av diamantsmycken är inte något som sker ofta. Till stor del beroende på de marknadsföringsinsatser som De Beers genom åren gjort är en betydande del av efterfrågan på diamantsmycken förbunden med speciella tillfällen i människors liv, i synnerhet förlovningsringen i diamant. De Beers marknadsföring – särskilt kampanjen "En diamant varar för evigt" – utökade det emotionella bildspråk som nu är förknippat med diamanter. På grund av detta emotionella bildspråk omkring diamanter skulle smycken med andra ädelstenar bara i ringa grad kunna ersätta diamantsmycken.
- (30) Eftersom Rapids World kommer att inrikta sig på diamantsmycken som tillverkas av slipade diamanter av högre kvalitet, och särskilt av de diamanter som har de bästa färgerna, har det dessutom varit nödvändigt att överväga, huruvida smycken som innefattar sådana diamanter representerar en separat relevant marknad inom en bredare marknad för diamantsmycken. Kommissionen har emellertid inte tillräckliga bevis för att kunna dra slutsatsen att dessa båda slag av diamantsmycken representerar separata relevanta marknader.
- (31) Det har också, återigen beroende på det nya gemensamma företagens inriktning på märkesvaror, varit nödvändigt att bedöma, huruvida det finns en separat relevant marknad för diamantsmycken av olika märken. Bevis som fördes fram av parterna i samband med pilotförsäljning av märkessmycken visade att man med denna försäljning hade lyckats driva fram en stegvis ökande efterfrågan på diamantsmycken. Detta stöder indirekt att det finns en separat marknad för diamantsmycken av olika märken, eftersom märkesförsäljningen kom som ett tillägg till – och inte ersatte – försäljningen av smycken som inte var märkesbetecknade. Detta är i sig själv inte tillräckligt för att dra slutsatsen att det finns en separat marknad för diamantsmycken av olika märken, även om det är en indikation om att en sådan marknad kan finnas. Kommissionen har också fått bevis för att den geografiska omfattningen av konkurrensen om diamantsmycken av olika märken är större än den för smycken som inte är märkesvaror (se punkterna 35–39). Det är likväl inte nödvändigt med tanke på detta fall att komma fram till ett beslut på denna punkt, eftersom konkurrensbedömningen skulle förbli densamma oberoende av vilken definition som väljs.
- (32) Sammanfattningsvis konstateras att den relevanta produktmarknaden är detaljhandel med diamantsmycken.

B. Relevanta geografiska marknader

Leverans av rådiamanter

- (33) Rådiamanter bryts för närvarande i cirka 25 länder över hela världen från platser som ligger under jord, som är dagbrott och som ligger utanför kusterna. De bearbetas i inte mindre än 30 länder. Marknadsundersökningen har visat att handeln med rådiamanter sker på världsbasis på grund av det begränsade antalet säljare av rådiamanter, produktens höga värde i förhållande till vikten och föränderligheten hos rådiamanter som förväntas kunna klyvas till en viss slipningsgrad.

⁽⁹⁾ Rapids World kommer uttryckligen att förbjudas köpa slipade diamanter från De Beers-ägda bolag.

⁽¹⁰⁾ CO-formuläret, avsnitt 6.B.1.

⁽¹¹⁾ CO-formuläret, avsnitt 6.E.3.1.

Produktion och försäljning av slipade diamanter

- (34) Beträffande produktionen och försäljningen av slipade diamanter anses det finnas diamtillverkningsmöjligheter i 26 länder med fyra traditionella centrum för diaman slipning (Indien, Israel, Belgien och Förenta staterna). De enskilda slipcentrumen har i ökande utsträckning specialiserat sig vad gäller vilket slags varor de bearbetar. Det är likväl inte nödvändigt att med tanke på detta beslut avgöra, om den geografiska marknaden sträcker sig över hela världen eller om den är regional, eftersom konkurrensbedömningen skulle förbli densamma oberoende av vilken definition som väljs.

Detaljhandeln med diamanter

- (35) Parterna gör gällande att den geografiska marknaden för detaljhandel med smycken är världsomspännande. De anser att det omfattande resandet och turismen innebär att turisterna representerar en måltavla för juvelerarna och att det relativt billiga och enkla resandet kan sporra konsumenterna till shoppingrundor i fashionabla städer. De anser också att flera detaljister, t.ex. Cartier, Tiffany & Co ("Tiffany"), Bulgari och Van Cleef & Arpels, försöker vara verksamma eller ha försäljningsställen i ett brett utbud av länder och har en marknadsföring på internationell basis, med mycket liten eller ingen anpassning alls till nationella särdrag. De tillägger att tillståndet i världsekonomin, finansmarknadernas goda resultat och växelkursernas fluktuationer har en betydande effekt på smyckemarknaden, och att transportkostnaderna är relativt låga jämfört med det höga priset på smycken.
- (36) När det gäller märkesdiamantsmycken och deras smala marknadsandel har parternas argument stötts av de personer som besvarat kommissionens frågeformulär. Märkesdiamantsmycken säljs med samma innehåll och kvalitet vad beträffar diamanterna i samtliga områden världen över. Konsumenten köper en speciell, formgiven produkt, vars märke omedelbart känns igen på grund av dess formgivning och utseende. Försäljning av märkes-smycken förekommer över hela världen, eftersom märket säljs på samma sätt i gemenskapen som i Förenta staterna eller Japan.
- (37) Förutom när det gäller märkesdiamantsmycken har kommissionens undersökning emellertid inte givit stöd för slutsatsen att den relevanta geografiska marknaden för detaljhandel med diamanter är världsomspännande. Konkurrens mellan försäljare av diamanter sker först och främst på lokal nivå och i andra hand på nationell. Ett inköp av en diamanter kräver förtroende för säljaren och närheten till kunden är viktig. Till och med små, etablerade, lokala juvelerare har därför möjlighet att med framgång konkurrera, om de har de rätta varorna.
- (38) Prisskillnader förekommer också mellan regionala marknader. Priserna i Japan är t.ex. i allmänhet högre än priserna i Förenta staterna och gemenskapen. På grund av den betydelse prisnivån har vid konsumenternas köp, sätts priserna på nationell grund och anpassas inte till förändringar i relativa priser som ett resultat av exempelvis ändringar i växelkurserna mellan två länder.

- (39) Argumentet för att den relevanta geografiska marknaden för detaljhandel med diamanter är världsomspännande kan således avvisas, men det är med tanke på detta beslut inte nödvändigt att avgöra huruvida de relevanta detaljistmarknaderna är europeiska (dvs. EES-omfattande), nationella eller lokala till sin omfattning. Det konstateras därför att den geografiska detaljstförsäljningsmarknaden för diamanter på sin höjd är EES-omfattande, medan det verkar som om marknaden för den smalare produktandel som utgörs av detaljhandel med märkesdiamantsmycken skulle kunna vara världsomspännande.

VI. FÖRENLIHET MED GEMENSAMMA MARKNADEN**OMSÄTTNINGEN MED DIAMANTER — DE BEERS NYA STRATEGI**

- (40) Den aktuella transaktionen är en del av De Beers nya strategi, som går ut på att ersätta traditionell monopolistisk strategi, grundad på kontroll av tillgångarna, med en strategi som grundar sig på insatser som styrs av efterfrågan och inrättande av en miljö med flera märken. De Beers riktar nu in sig på att tillföra mervärde – både genom initiativ på marknadsförings- och märkesvaruområdet och genom förstärkt kontroll av anskaffningskedjan – till de diamanter koncernen levererar.
- (41) Under större delen av 1900-talet sålde De Beers mellan 85 % och 90 % av de diamanter som utvanns i hela världen. I och med detta inflytande kunde gruppen artificiellt hålla diamanterpriserna stabila genom att anpassa sina tillgångar till efterfrågan i hela världen. De Beers ger inte upp sin dominerande ställning men reagerar på två huvudsakliga svårigheter man ställts inför en längre tid. Att flera diamanterproducenter plötsligt dök upp under 1990-talet innebar att De Beers, i ett försök att behålla de höga priserna, både tvingades hålla inne med en stor del av sina diamanter och köpa upp mycket av sina nya konkurrenters överskottsutbud – ofta till uppskrivade priser. Bolagets marknadsandel föll från [80–85] %* till [60–65] %* och lagerbehållningen ökade kraftigt från 2,5 miljarder US-dollar till 5 miljarder US-dollar – samtidigt som kassareserverna bands upp och investeringarna oroades med det resultatet att aktiekurserna föll avsevärt.
- (42) De Beers försöker inte längre köpa upp varje diamanter i världen. Koncernen planerar i stället en värdetillväxt för de [60–65] %* av tillgångarna som den redan kontrollerar och en ökning av konsumenternas efterfrågan på diamanter. För att uppnå detta mål har De Beers utvecklat en dubbel märkesstrategi. Det nya bolag som bildas tillsammans med LVMH har som syfte att utveckla en detaljhandelsstrategi för De Beers-varumärket som grundar sig på namnet De Beers, som i sin tur står för stor medvetenhet och tillförlitlighet bland konsumenterna. DTC, De Beers försäljnings- och marknadsföringsgren, kommer att [använda "Forevermark"-symbolen och "En diamanter varar för evigt" i sin allmänna annonskampanj]*. "Forevermark"-symbolen är ett namnskyddat [märke som uppfattas som identiskt med utvalda diamanter från DTC, som visar att de kommer från konfliktfria områden]*.

- (43) Eftersom De Beers försöker ge dessa varumärken ökad betydelse, intresserar man sig mer för att sköta sin del av diamantsektorn – nätverket av auktionskunder, grossister och detaljister som sprider deras diamanter. "Bästa leverantör"-programmet, som tillkännagavs av De Beers i juli 2000 är utformat för att sporra De Beers auktionskunder till att ha ett närmare samarbete med partner i senare marknadsled för att stimulera efterfrågan genom skapandet av en miljö med många varumärken. De Beers har för avsikt att se till att de diamanter man säljer hamnar i de starkaste och mest effektiva händerna. Parterna anför att auktionskunderna i gengäld kommer att få [förbättrade]* leveranser och ha rätt att använda De Beers "Forevermark"-symbol – tillsammans med [ytterligare fördelar som sammanhänger med denna]*.
- (44) Tills helt nyligen lät De Beers alla inom diamantindustrin omfattas av koncernens annonskampanjer, men från och med nu kommer all denna marknadsföring endast att rikta sig till De Beers kunder. För att De Beers varumärke uteslutande skall kunna användas av det gemensamma företaget ändrar bolaget sin [allmänna annonskampanj så att "Forevermark"-symbolen införlivas för att beteckna]* dess helägda försäljnings- och marknadsföringsdotterbolag DTC.
- (45) Sammanfattningsvis kan sägas att De Beers, inför den alltmer svårbehandlade logistiska och finansiella verklighet som det innebär att kontrollera varje diamants väg, har inlett en efterfrågestyrd strategi som skall driva på efterfrågan till förmån för DTC.

1. *De Beers dominerande ställning på marknaden för produktion och försäljning av rådiamanter*

1.1 De Beers har en marknadsandel på 60–65 % medan den övriga marknaden är splittrad

- (46) De Beers anser sig själva som diamantindustrins "väktare". De Beers har under större delen av 1900-talet kontrollerat 85–90 % av tillgångarna på rådiamanter. Denna andel har nyligen minskat genom det beslut som några konkurrenter har tagit, nämligen Argyle (AESO) att lämna De Beers monopolistiska kanal, och på grund av att det nytillträdande bolaget, BHP Diamonds Inc ("BHP"), också beslutade att via egna kanaler saluföra åtminstone några av sina diamanter. Det bör noteras att BHP levererar 35 % av sina produkter via De Beers försäljningskanal. Oberoende av dessa nyligen inträffade minskningar av andelen tillgångar (se tabell 1), är De Beers fortfarande den störste leverantören av rådiamanter med endast två andra leverantörer som har uppnått marknadsandelar på över 10 % mellan 1995 och 2000. En sådan skillnad i marknadsandelar ger i sig en klar indikation om att De Beers har en dominerande ställning i leveransen av rådiamanter

TABELL 1

Beräknade andelar av utbudet av rådiamanter efter värde, 1995–2000

	1995	1996	1997	1998	1999	2000 (beräkn.)
De Beers	75-80 %	65-70 %	60-65 %	55-60 %	60-65 %	60-65 %
Alrosa	[1-5] % *	[10-15] % *	[10-15] % *	[10-15] % *	[10-15] % *	[5-10] % *
Angola	[1-5] % *	[5-10] % *	[5-10] % *	[5-10] % *	[1-5] % *	[5-10] % *
AESO "Argyle"	[1-5] % *	[1-5] % *	[1-5] % *	[5-10] % *	[1-5] % *	[1-5] % *
Congo	[1-5] % *	[1-5] % *	[1-5] % *	[1-5] % *	[1-5] % *	[1-5] % *
BHP				[1-5] % *	[1-5] % *	[1-5] % *
Miba			< 1] % *	< 1] % *	[1-5] % *	[1-5] % *
SDM						[1-5] % *
Övriga	[5-10] % *	[5-10] % *	[1-5] % *	[5-10] % *	[5-10] % *	[5-10] % *
Totalt (miljoner USD)	> 5000	> 7000	> 7000	> 5000	> 8000	> 8000

- (47) De Beers kan vidare kontrollera produktionskapaciteten när det gäller rådiamanter från de gruvor som koncernen kontrollerar genom produktionskvoter för att se till att marknaden inte får ett överskott och att påtryckningar om lägre priser begränsas. Detta förklarar att De Beers reagerar på förbättringar i de senare marknadsleden genom att höja sina priser på rådiamanter, och att koncernen reagerar på en försämrad situation i de senare marknadsleden genom en kombination av produktionskvoter och prissänkningar.

1.2 De Beers driver de mest ändamålsenliga gruvorna och har en ledande ställning i exploateringen av framtida gruvor

- (48) I tabell 2 visas de gruvor som helt ägs av De Beers.

TABELL 2

Gruvor	Genomsnittligt värde (euro)/karat 2000	Gruvans förväntade livslängd
Finsch	> 50	2028
Kimberly	> 50	2018
Kaffiefontain	> 200	2013
Namaqualand	> 100	2010
Venetia	> 50	2018
The Oaks	> 100	2009

- (49) I tabell 3 visas vilka av De Beers gruvor som är gemensamma företag.

TABELL 3

Gemensamt företag	Partner	De Beers andel	Genomsnittligt värde (euro)/karat 2000	Gruvans förväntade livslängd
Marsfontein	Lokala partner (29,4 %), Southern Era (40 %)	31 %	> 50	2002
Debswana	Botswanas regering (50 %)	50 %	> 50	2030
Namdeb Diamond Corporation	Namibias regering (50 %)	50 %	> 300	2021
Williamson	Tanzanias statliga gruvbolag (25 %)	75 %	> 100	2006

- (50) De Beers största källa för rådiamanter är Debswana-gruvorna. Debswana är ett gemensamt företag mellan De Beers-koncernen och Botswanas regering. Enligt villkoren för detta gemensamma företag driver De Beers gruvorna i Botswanan Orapa, Letlhakane och Jwaneng.
- (51) Enligt de upplysningar som De Beers ⁽¹²⁾ har lämnat till kommissionen är Jwaneng-gruvan den mest produktiva diamantgruvan i världen med avseende på producerad karatvolym. Den är dessutom De Beers mest lönsamma gruva och detta bestäms av värdet per ton malm som utvinns och produktionseffektiviteten. Mellan 1995 och 2000 svarade bara denna gruva per år för inte mindre än 18 % av världens samlade produktion. Enligt uppgifter om vinst/intäkter som De Beers lämnat för 2000 kommer 55 % av världens intäkter från diamantgruvor från åtta gruvor där det kostar knappt 0,25 US-dollar att generera intäkter på 1,00 US-dollar. Av dessa 55 % genereras större delen (omkring 37 %) i gruvor som kontrolleras av De Beers, och de återstående 18 % i tre gruvor som kontrolleras av andra producenter ⁽¹³⁾. Även med det osannolika scenariot att hela denna återstående produktion skulle marknadsföras oberoende av DTC:s monopolkanal, skulle De Beers fortfarande vara bättre skickade än alla andra producenter att stå emot ett priskrig om något sådant skulle äga rum.
- (52) De kommersiella fördelar som kontrollen över dessa mycket vinstrika Botswana-gruvor ger, kommer att fortsätta under förutsebar framtid. Den förväntade livslängden för de två största gruvorna i Botswana (Jwaneng och Orapa) sträcker sig alltså fram till 2030.

⁽¹²⁾ CO-formulär, bilaga 7.3/1, tabell 4 – Beräknad produktionsandel per gruva, 1995–2000.

⁽¹³⁾ I uppgifterna fastställs inte vilka de gruvor är som inte kontrolleras av De Beers.

- (53) De Beers har dessutom hållit jämna steg med den ökade produktionsnivån för världens diamanterproduktion. Produktionsnivån för rådiamanter ökade från 5 894 miljoner US-dollar 1995 till 7 519 miljoner US-dollar 2000. De Beers andel av denna produktion har fortsatt legat mellan 41 % och 47 % under den perioden. De Beers borde på grund av sin breda erfarenhet av diamanterproduktion och den stora mängd uppgifter man samlat in i samband med sina prospekteringsaktiviteter med större säkerhet kunna förutsäga med vilken sannolikhet en provborrningsplats kommer att leda fram till en produktiv gruva. Dessa goda förhållanden borde göra det möjligt för De Beers att behålla sin starka ställning inom rådiamanterproduktionen.
- 1.3 De Beers har, förutom sin egen produktion, betydande lager, från vilka man kan släppa ut rådiamanter på marknaden närhelst man anser det lämpligt
- (54) De Beers har behållit en lagernivå som ligger avsevärt högre än koncernens driftsnivå. Att lagernivåerna har legat avsevärt högre än de nivåer som behövs för De Beers drift medges i CO-formuläret. I anmälan anges det att De Beers har fattat ett strategiskt beslut, till följd av vilket koncernen kommer att minska sina lager så att de inte överstiger driftsnivån.
- (55) Kontrollen av lagren har inte bara skett för att De Beers skall kunna se till att marknaden inte får ett överskott, utan även för att se till att De Beers när som helst skall kunna släppa ut diamanter av vilket slag och vilken kvalitet som helst på marknaden och eventuellt (temporärt) översvämma den.
- (56) Även om De Beers har angivit att man av strategiska skäl har beslutat sänka sin lagernivå är inte detta någon oåterkallelig strategi, och det finns ingen anledning att tro att De Beers inte på nytt skulle kunna bygga upp sina lager lika snabbt som man minskat dem.
- 1.4 De Beers upprätthåller nära ekonomiska förbindelser med många av sina konkurrenter
- (57) DTC är De Beers marknadsförings- och försäljningsgren, tidigare känd under benämningen "Central Selling Organisation" (CSO). Flera av De Beers konkurrenter säljer också en betydande del av sin produktion via DTC enligt avtal med DTC.
- (58) Exempelvis svarar Ryssland för 20 % av världens diamanterproduktion, (ungefär 1,5 miljarder euro), men den ryska producenten Alrosa levererar bara hälften av denna produktion under eget namn (se punkt 46). Den andra hälften säljs enligt ett försäljningskontrakt genom De Beers och DTC.
- (59) BHP är en ny aktör i sektorn för diamanterproduktion som genomförde sina första försäljningar 1998. BHP beslutade också att i viss utsträckning verka utanför DTC:s försäljningsled. Verksamheten hade 1999 en marknadsandel på [1–5] %, en produktion som till stor del kom från Ekati-gruvan i Kanada. BHP avsätter dock också en betydande del av sin produktion (35 %) via DTC.
- (60) Sådana försäljningsavtal minskar avsevärt dessa bolags incitament att aktivt konkurrera med De Beers. Detta har sin grund i att en aktiv konkurrens inte bara skulle leda till lägre priser på de varor som de säljer direkt utan även minska värdet på deras försäljningar till DTC. Detta skapar incitament för dessa bolag att uppträda som prisföljare, med De Beers som prisledande koncern.
- 1.5 De Beers kunder är beroende av De Beers leveranser och kan endast i begränsad omfattning byta till andra leverantörer
- (61) Några gruvor ger en högre procentandel av stenar som är större och/eller av högre kvalitet. Andra gruvor ger en högre procentandel stenar som är mindre, färgade och/eller på annat sätt av lägre kvalitet. Dessutom kan produktionen i en viss gruva ändras med tiden beroende på variationer i den malm som utvinns i ett visst skede. Det faktum att De Beers-koncernen har en samlad produktion från många gruvor hjälper De Beers att utjämna fluktuationer i produktionssammansättningen över tiden. Detta gör det återigen möjligt för De Beers att tillhandahålla en jämnare produkt än som kan fås från andra producenter.
- (62) De Beers starka ställning på marknaden återspeglas i de svar kommissionen har fått vid sin marknadsundersökning. Som svar på frågor om det var möjligt – och i så fall hur lätt det var – att inte längre göra sina inköp via DTC, betonade många av de svarande att även om de kan köpa rådiamanter från andra leverantörer, är De Beers den enda producent som kan garantera någon form av jämnhet vad gäller leveranserna. Det faktum att de andra leverantörerna får sina rådiamanter från ett begränsat antal gruvor innebär att de inte kan lämna jämna leveranser och de tillfrågade använder sig därför bara av leveranser från andra leverantörer på ad hoc-basis. De Beers har bekräftat detta förhållande och understrukit att De Beers-koncernens samlade produktion från många gruvor gör det lättare att utjämna fluktuationer i produktionssammansättningen över tiden.
- 1.6 De Beers organiserar marknaden
- (63) DTC säljer sina rådiamanter till ett noga utvalt antal bolag, så kallade auktionskunder. Auktionskunderna kan genom sina mäklare ansöka om inköp av rådiamanter vid de tio årliga "sights" (en form av slutna diamantauktioner) som anordnas av DTC.
- (64) Att av De Beers/DTC bli utvald till auktionskund anses som den högsta ära inom diamanterindustrin och kan skapa tillit i de senare leden av diamanterproduktionen, hos smycketillverkarna och detaljhandlarna. Bolagen arbetar i årtal på att bli accepterade som auktionskunder av DTC och gör sitt yttersta för att övertyga DTC om att deras ekonomiska ställning är stark nog och

deras anseende och kundkrets oförvitlig. När auktionskunderna en gång har valts ut måste de regelbundet förse DTC med detaljerade, ekonomiska uppgifter och rapporter om de råa och slipade diamanter de säljer, storleken på sina lager osv. DTC kontrollerar dessa uppgifter vid oanmälda besök i deras lokaler eller tillverkningsanläggningar eller begär ett samtal med deras banker.

- (65) Det finns för närvarande cirka 120 auktionskunder som DTC har utnämnt. Deras inköp av rådiamanter år 2000 beräknas stå för [65–75] %* av den samlade världsmarknaden för rådiamanter. Auktionskunderna kan vara diamanthandlare, diamantslipare (tillverkare), eller utöva en förberedande verksamhet (förbereda de stenar som skall klyvas och slipas av andra) eller någon kombination av dessa verksamheter. De återfinns i de traditionella centrumen för diamantslipning, i New York, Antwerpen, Tel Aviv, Mumbai/Surat, och i viss utsträckning i Sydafrika och länderna i Fjärran östern.
- (66) Kommissionens undersökning har visat att DTC fullständigt enväldigt kan bestämma kvantiteten, kvaliteten och värdet av de diamanter som tilldelas en viss auktionskund vid var och en av de tio årliga auktioner som förekommer. De Beers detaljerade kunskaper om de ekonomiska förhållandena längre ned i diamanthandelskedjan gör det möjligt för koncernen att inte bara fastställa volymen och kvaliteten på de diamanter som släpps ut på marknaden utan också det pris som dessa diamanter säljs för.
- (67) DTC ställer för varje år upp ett försäljningsmål som grundar sig på uppgifter om företagets andel av disponibla tillgångar på rådiamanter och den förväntade efterfrågan på världsnivå. Företaget använder sig sedan av sex huvudkategorier av rådiamanter för att besluta om hur försäljningsmålet kan nås med hjälp av de olika produkter företaget erbjuder. När DTC har beslutat hur mycket man planerar att sälja inom varje kategori under året och hur dessa kategorier skall fördelas mellan enskilda regioner och diamantcentrum, görs en beräkning av hur många lådor man planerar att sälja till varje enskild auktionskund det året.
- (68) Vid utarbetandet av det årliga försäljningsmålet har DTC hjälp av De Beers "marknadskontrollanter" som ansvarar för att periodiska rapporter utarbetas om vilka marknadsvillkor som råder i de traditionella diamantcentrumen, och de ansvarar även för den föreslagna tilldelningen av bestämda kategorier av produkter i tillräcklig mängd till dessa regioner eller diamantcentrum samt för avvägningen i förhållande till kundernas behov. Den marknadsuppdelning som De Beers driver igenom i sin egenskap av "väktare" av marknaden bidrar till att hålla marknaden stabil genom att se till att inget enskilt diamantcentrum blir för dominerande genom att en för stor tilldelning ges till de auktionskunder som är etablerade i just det centrumet. Enligt statistiken slipas emellertid över 90 % av rådiamanterna i Indien.
- (69) De Beers närvaro i de senare marknadsleden i förhållande till koncernens kärnverksamhet via Diamdelbolagen⁽¹⁴⁾ och koncernens "polished division"⁽¹⁵⁾, som i realiteten konkurrerar med koncernens egna kunder, bidrar också till den detaljerade och grundliga marknadsbedömningen. Diamdelbolagen köper rådiamanter från DTC och säljer dem vidare till sekundärmarknaden (en nivå under auktionskunderna) i diamantcentrumen. De Beers "polished division" köper också rådiamanter från DTC och säljer slipade diamanter till grossister och smykestillverkare och ökar genom sin verksamhet DTC:s kunskaper om marknaden för slipade diamanter. Feedback och marknadsrapporter från mäklare samt talrika undersökningar om konsumenternas preferenser och önskemål på marknaden för diamanthandelskedjan bidrar ytterligare till dessa omfattande och detaljerade kunskaper som De Beers har om hela diamanthandelskedjan över hela världen, "från gruvan till konsumenten".
- (70) För den interna värderingens skull sorterar De Beers/DTC rådiamanterna efter storlek, form, kvalitet och färg i 16 000 kategorier, som var och en hänför sig till en viss prisnivå. De Beers/DTC fastställer priserna på var och en av dessa kategorier på grundval av en pris-sättningsmodell, med hjälp av vilken man försöker fastslå värdet på de slipade stenar som kan förväntas komma ut av en rå diamant. De Beers/DTC använder olika källor för att beräkna värdet på de slipade stenarna, t.ex. den prisbok som deras "polished division" använder, prisinformation i erkända branschtidningar, marknadsupplysningar osv. Genom att räkna ut det aktuella värdet på den slipade diamanten kan DTC sedan räkna ut en prisnivå för rådiamanten. DTC kan ändra priserna så att de avspeglar marknadsvillkoren. Prisändringarna behöver inte beröra alla kategorier i lika hög grad. Prisändringar sker för vissa kategorier för att återspegla värdefluktuationer i den slipade sten som kan framställas av rådiamanten.
- (71) När diamanterna har sorterats och indelats i kategorier, ingår de i en "säljblandning" och delas in i bestämda urval av stenar, så kallade lådor. De Beers/DTC företar den årliga tilldelningen till sina auktionskunder på grundval av följande: de senares behov och önskemål, auktionsperioderna (vissa perioder genererar en större efterfrågan på grund av speciella evenemang, t.ex. jul), huruvida efterfrågan är stark på konsumentmarknaden och hur lager- och försörjningssituationen ser ut. Lager- och försörjningssituationen bedöms med jämna mellanrum av De Beers och berör lagren av rå och slipade diamanter hos enheter som är verksamma i handeln med och tillverknings av rådiamanter eller på någon annan nivå längre ned i diamanthandelskedjan. De Beers kan därför bedöma efterfrågan på alla dessa olika stadier och bedöma om ytterligare försäljning skulle vara möjlig och på vilket sätt i så fall.

⁽¹⁴⁾ Dessa är etablerade i Antwerpen, Israel, Indien, Hongkong och Sydafrika.

⁽¹⁵⁾ "The polished division" har försäljningskontor i London, Antwerpen, Israel, Hongkong och Ryssland.

- 1.7 De Beers kan kontrollera sina auktionskunder på grund av att dessa är beroende av De Beers
- (72) DTC tilldelar de olika auktionskunderna lådor efter de inkomna ansökningarna. DTC har ett stående urval på 83 kategorier av lådor och anger regelbundet vilken minimikvantitet auktionskunderna kan ansöka om inom detta urval (t.ex. "Indian fancies": 350 000 US-dollar). Varje kategori sägs statistiskt ha analyserats för att fastställa det minimiantal stenar som en låda måste innehålla för att garantera ett jämnt sortiment av rådiamanter. Detta minimiantal stenar multiplicerat med genomsnittspriset per karat för de olika stenarna i lådan avgör minimivärdet. Auktionskunderna ansöker om lådor med angivande av det önskade värdet för de olika kategorierna (t.ex. "spotted box 2-4 cts": 700 000 US-dollar). Auktionskunderna får på förhand information om hur mycket de kommer att tilldelas vid en speciell auktion, så att de kan vidta vissa finansiella arrangemang för ändamålet. Kontantbetalningar sker till De Beers innan varorna levereras.
- (73) Auktionskunderna har ingen möjlighet att förhandla om priserna. De får inte ens upplysningar om de enskilda priserna, eftersom de köper en låda med ett bestämt urval av varor som innehåller flera olika priser. De måste anta eller förkasta denna låda, men priserna ligger fast. Allt de kan göra är att komma in med synpunkter inför nästa auktion.
- (74) Det förekommer ofta att auktionskunder inte får de kvantiteter de ansökt om och vissa får förhållandevis mer eller mindre än andra, eftersom de tilldelas vissa kategorier av diamanter som de inte har ansökt om eller för att DTC enväldigt från en auktion till nästa kan besluta om att avstänga vissa auktionskunder från att leverera vissa kategorier.
- (75) För år 2000 förkastade auktionskunderna [en liten del]* av de lådor som DTC tilldelade dem. Delvis kan detta bero på den optimistiska marknaden just detta år men även på att de i en situation med knappa diamanntillgångar inte vill mista sina rättigheter vid efterföljande auktion.
- (76) De Beers har vidare full kännedom om och kontroll över de förtjänster auktionskunderna kan uppnå vid sin försäljning av diamanterna. Under en föredragning 1999 betonade Gary Ralfe, VD i De Beers-koncernen, att en väsentlig faktor var De Beers beslut att se till att det blir en ordentlig förtjänst i de olika lådorna, när de säljs till auktionskunderna.
- 1.8 Det planerade "Bästa leverantör"-arrangemanget kommer sannolikt att ytterligare öka De Beers kontroll över sina kunder
- (77) De så kallade "Bästa leverantör"-arrangemangen ⁽¹⁶⁾, som ingår i den strategiomläggning som De Beers påbörjade 1999, har som syfte att öka De Beers kontroll över sina auktionskunder för att i slutändan öka efterfrågan på slipade diamanter och öka priserna på rådiamanter.
- (78) Med "Bästa leverantör"-arrangemangen formaliseras förhållandet mellan DTC och verksamhetens auktionskunder på ett flertal sätt, med syftet att se till att De Beers säljer sina rådiamanter till de starkaste och mest dynamiska aktörerna på marknaden. För att uppnå detta började De Beers välja ut de auktionskunder som skulle omfattas av "Bästa leverantör"-strategin genom att begära ytterst detaljerade och konfidentiella uppgifter från alla sina befintliga och några potentiella auktionskunder. De insamlade upplysningarna ingår i en revision hos varje enskild auktionskund tillsammans med en bedömning av dennes verksamhetsplan. För varje auktionskund begärdes ingående upplysningar om bl.a. tillverkningskapacitet, försäljningsstrategi, distributionskapacitet, närvaro och styrka på bestämda marknader, planer på investeringar i reklam och marknadsföring samt planer på aktiviteter längre ned i diamanthandelskedjan.
- (79) Efter en utvärdering [beskrivning av en modell för att bedöma det relativa resultat som varje auktionskund uppnår]*. På grundval av [de resultat som framkommer med modellen]* kommer DTC att kunna välja ut ett begränsat antal auktionskunder som man därefter vill göra affärer med och fastställa hur stor tilldelning varje auktionskund kommer att få. För att löpande kunna följa de auktionskunder som har de bästa resultaten tänker De Beers uppdatera de detaljerade upplysningarna om dessa [redogörelse för hur ofta uppdateringen skall ske]*, vilket i realiteten ger De Beers en ständig och mycket detaljerad överblick över större delen av marknaden.
- (80) Vid fastställandet av vem som kan bli auktionskund och huruvida ansökningar om lådor skall beviljas eller inte tar DTC, jämte de kriterier som omnämns i skäl 78, hänsyn till huruvida varje auktionskund följer DTC:s etiska principer. Dessa innebär en skyldighet att inte befatta sig med tvivelaktiga metoder som barnarbete eller handel med diamanter från konfliktområden samt en garanti för att det informeras om alla aspekter av bearbetningen av rådiamanter.
- (81) Det framgår att grundprinciperna i De Beers pris-sättnings- och tilldelningspolitik skall förbli oförändrade. De Beers kommer således genom en minskning [beskrivning av hur stor minskningen skall bli]* av antalet auktionskunder och krav på full insyn i deras aktiviteter, och inte bara de aktiviteter som rör inköpen av rådiamanter utan även försäljningen till kunderna, att få ökad kontroll över auktionskunderna och ökad kännedom om marknaden.

⁽¹⁶⁾ Dessa har anmälts separat till kommissionen (Ärende COMP/E-2/38139).

- (82) De Beers har möjligtvis som avsikt att minska [beskrivning av hur stor minskningen skall bli]* antalet auktionskunder, bibehålla samma geografiska fördelning men bevilja deras ansökningar till 100 procent i stället för att direkt täcka ungefär [en stor del]* av deras behov och därmed säkra regelbundenhet och förtroende genom hela kedjan men samtidigt skapa ett totalt beroende och göra sig själva till monopolleverantör. Genom att strama åt DTC-kanalen, vilket innebär leverans till endast de bästa auktionskunderna, skulle De Beers begränsa konkurrensen kunderna emellan. Genom att i full utsträckning leverera till ett begränsat antal auktionskunder skulle De Beers också se till att dessa utvalda auktionskunder kunde göra långsiktiga leveransutfästelser⁽¹⁷⁾ i senare marknadsled utan att löpa den ekonomiska risk som är förenad med osäkra och oregelbundna leveranser. Detta kan i sin tur öka efterfrågan i slutet av diamanthandelsledet.
- (83) Denna åtgärd måste ses i ett sammanhang tillsammans med utvecklingen av "Forevermark"-symbolen och det därav följande förnyade förtroendet för DTC:s enda leveranskanal, som därmed blir mer attraktiv för nya producenter av rådiamanter på grund av det ökade förtroendet i de tidigare marknadsleden och de fördelar som kan uppnås i efterföljande led.
2. *Ingen avsevärd förstärkning av De Beers dominerande ställning på marknaden för rådiamanter genom inrättandet av det gemensamma företaget med LVMH*
- 2.1 Det gemensamma företaget kommer att kunna utveckla och utnyttja varumärkespotentialen i namnet De Beers som synonym för diamanter av hög kvalitet
- (84) Det föreslagna inrättandet av det gemensamma företaget med LVMH är resultatet av en genomgång av De Beers strategi som påbörjades 1999 och som omfattar alla aspekter av koncernens aktiviteter. Med denna genomgång som grund fastställde De Beers ledning en rad initiativ, bl.a. åtgärder för att öka efterfrågan på rådiamanter samt möjligheter att utnyttja namnet De Beers som varumärke för diaman Smycken⁽¹⁸⁾. En av de främsta målsättningarna med det "nya De Beers" är att förverkliga den betydande outnyttjade potential som ligger i De Beers-varumärket genom inrättandet av Rapids World.
- (85) N. M. Rothschild & Sons, som är rådgivare till De Beers, angav följande i de konfidentiella uppgifterna avseende verksamheten i samband med det föreslagna gemensamma företaget Rapids World (del 4, "The De Beers Brand": [redogörelse för De Beers bedömning av varumärkets potential och skälen därtill]*⁽¹⁹⁾.
- (86) Värderingen av De Beers-varumärket grundar sig på bolagets 112 år långa historia som ledande inom
- diamantindustrin⁽²⁰⁾. De Beers började redan 1939 bygga upp en relation med konsumenterna, då De Beers inledde en marknadsföring i Förenta staterna som ursprungligen var inriktad på förlovningsringen med diamanter (i dag köper cirka 74 % av alla par i Förenta staterna förlovningsringar med diamanter)⁽²¹⁾. Alltsedan De Beers inledde sina konsumentinriktade marknadsföringsaktiviteter 1939, har koncernens konsumentmarknadsavdelning med framgång arbetat på att utveckla "drömmen om diamanter" som grundar sig på fysiska attribut – t.ex. skönhet och sällsynthet – och emotionella värden – t.ex. kärlek och romantik, prestige och status, mystik och historia och till dessa kärnattribut fogas uppfattningen om oförgämligt värde ("En diamant varar för evigt")⁽²²⁾.
- (87) De Beers starka relationer med konsumenterna är ett resultat av De Beers kommunikativa aktiviteter och historia, som med stor framgång har placerat bolaget som "mentor" för konsumenterna i deras val av diaman Smycken⁽²³⁾. De Beers uppfann och marknadsförde de fyra C:na ("carat, colour, clarity, cut") över hela världen för att göra det möjligt för konsumenterna att fatta mer välgrundade beslut. Till detta kom en reklamkampanj om förlovningsringar med diamanter med en vägledning om förhållandet mellan priserna på smycken och månadslöner ("Hur skall du få två månadslöner att räcka för evigt? En förlovningsring med diamanter") som ledde till betydande prisökningar på förlovningsringar med diamanter⁽²⁴⁾.
- (88) Medvetenheten om De Beers-varumärket och koncernens image är ett resultat av De Beers marknadsföringskampanjer för diamanter. Mellan 1995 och 1999 uppgick koncernens ackumulerade marknadsföringsutgifter till cirka [...] miljoner US-dollar⁽²⁵⁾. De Beers-varumärket igenkänns snabbt av många (andel malkunder som helt korrekt identifierar De Beers som ett diamanföretag när namnet nämns) över hela världen, särskilt i Förenta staterna ([...] %*), Europa (Italien [...] %*, Tyskland [...] %*, Förenade kungariket [...] %*) och Japan ([...] %*)⁽²⁶⁾. Konsumenter i både Förenta staterna och Japan associerar De Beers-varumärket med [beskrivning av olika slags diamanter]*⁽²⁷⁾. [Redogörelse för resultaten av De Beers undersökningar om varumärkesmedvetenhet visar att De Beers-varumärket är välkänt bland konsumenterna]*⁽²⁸⁾.
- (89) Det gemensamma företaget kommer att utveckla varumärkespotentialen på världsmarknaden i namnet De Beers. Det kommer att få ensamrätt i hela världen på att använda De Beers-varumärket på lyxvaror på konsumentmarknaderna. Det gemensamma företaget kommer omedelbart att inrikta sig på exklusiva diaman Smycken.

⁽¹⁷⁾ Och därmed i realiteten eliminera mellanhandlare och i viss mån begränsa sektorn.

⁽¹⁸⁾ Konfidentiella uppgifter om De Beers i samband med det föreslagna gemensamma företaget Rapids World, Rothschild, juli 2000, s. 7.

⁽¹⁹⁾ Op. Cit., s. 31.

⁽²⁰⁾ Op. cit., The De Beers Brand, s. 31–51.

⁽²¹⁾ Op. cit., s. 33.

⁽²²⁾ Op. cit., s. 33–34.

⁽²³⁾ Op. cit., s. 36.

⁽²⁴⁾ Op. cit., s. 37–38.

⁽²⁵⁾ Op. cit., s. 41.

⁽²⁶⁾ Op. cit., s. 44.

⁽²⁷⁾ Op. cit., s. 45.

⁽²⁸⁾ Affärsplan för det föreslagna gemensamma företaget Rapids World, 15 december 2000, Sammanfattning 1.

2.2 Det gemensamma företaget kommer att grunda sig på De Beers unika sakkunskap i urvalet och utbudet av diamanter

- (90) Jämte namnet De Beers kommer De Beers betydande samlade sakkunskap om diamanter att utgöra grunden för det gemensamma företags exklusiva produktutbud. Genom sin centrala handels- och försäljningsavdelning för rådiamanter säljer De Beers två tredjedelar av världens diamanter av ädelstenskvalitet till sina auktionskunder i diamantcentrum över hela världen. Dessa diamanter värderas och sorteras av [ett antal]* experter, [redogörelse för experternas erfarenheter]*⁽²⁹⁾.
- (91) De Beers experter kan på grund av sitt tekniska kunnande och sin säkra estetiska känsla bedöma varje enskild diamants tekniska egenskaper och analysera nyanserna för att i slutändan avge ett subjektivt omdöme om vilka diamanter som ger bästa balans och optimalt färgspel och briljans⁽³⁰⁾. Det gemensamma företaget kommer att använda sig av De Beers sakkunskap för att välja ut de vackraste diamanterna, parallellt med och utöver det mer formella rangordnandet efter de traditionella 4 C:na⁽³¹⁾ och kommer att utveckla ett exklusivt urval av diamantsmycken för konsumenterna.
- (92) Enligt det ingångna avtalet om tekniska tjänster kommer De Beers att överföra personal och teknologi till det gemensamma företaget [redogörelse för ändamålet med dessa överföringar]*⁽³²⁾. [Redogörelse för diamanturvalsprocessen, de därmed sammanhängande urvalskriterierna och hur de utvalda diamanterna kommer att märkas]*.
- (93) [Redogörelse för De Beers-institutets mål och de framtida förbindelser detta kommer att ha med Rapids World]*⁽³³⁾.

2.3 De Beers dominerande ställning på marknaden för rådiamanter och koncernens kontroll över sina auktionskunder kommer att vara en garanti för att det gemensamma företaget får tillgång till diamanter av yppersta kvalitet

- (94) Leveranserna av slipade diamanter är den viktigaste driftsmässiga frågan för det gemensamma företaget, eftersom De Beers-varumärket kommer att vara beroende av diamanter av högsta kvalitet. Rapids World kommer att ingå i [redogörelse för Rapids Worlds förväntade åtgärder i samband med leverans av slipade diamanter]*⁽³⁴⁾.
- (95) Det blir troligen De Beers auktionskunder som kommer att leverera slipade diamanter till det gemensamma företaget, eftersom De Beers är världens främsta leverantör av de dyraste och finaste diamanterna. De Beers har enormt stor kontroll över tilldelningen av rådia-

manter via auktionssystemet. På grund av systemet med tilldelning av lådor som de olika auktionskunderna måste acceptera eller förkasta, är dessa beroende av att De Beers förser dem med diamanter som lämpar sig för deras affärer. Eftersom de med jämna mellanrum måste ge De Beers detaljerade uppgifter om försäljningsaktiviteter, produktion, ekonomisk resultatutveckling, sina lager av slipade och råa diamanter samt om de kunder som köper slipade diamanter, kommer De Beers att veta vilka auktionskunder som kommer att leverera slipade diamanter till det gemensamma företaget. De Beers kontroll över tilldelningen av rådiamanter gör det möjligt för koncernen att kanalisera diamanter av hög kvalitet till de auktionskunder som levererar till det gemensamma företaget och på så sätt se till att detta hela tiden får diamanter av högsta kvalitet.

2.4 LVMH:s know-how och sakkunskap när det gäller att utveckla lyxmärkesvaror och förvalta detaljhandelsnätverk kommer att vara en garanti för att det gemensamma företaget blir framgångsrikt som återförsäljare.

- (96) De Beers har varumärkesnamnet, sakkunskapen om diamanterna och intar en dominerande ställning i fråga om produktion och marknadsföring av rådiamanter. De Beers har emellertid varken erfarenhet av företagsledning inom detaljhandel med märkesvaror eller sakkunskap när det gäller detaljhandelsverksamhet. Koncernen övervägde därför inte att själva inleda en detaljhandelsverksamhet med smycken, utan valde en samarbetspartner som skulle bidra med know-how och sakkunskap i utvecklingen av lyxmärkesvaror och ledningen av detaljhandelsnätverk. LVMH är i sin egenskap av världsledande koncern för lyxvaror den idealiska samarbetspartnern för att utveckla De Beers-varumärkets konsumentpotential, eftersom LVMH kan bidra med omfattande erfarenheter både när det gäller att utveckla lyxmärkesvaror och utarbeta exklusiva idéer för detaljhandeln⁽³⁵⁾.
- (97) LVMH har en unik portfölj med inflytelserika kända varumärken och stora namn. Koncernens verksamhet i lyxvarubranschen omfattar vin och champagne (märken som Moët & Chandon, Dom Pérignon, Veuve Clicquot, Krug, Pommery, Chateau d'Yquem, Hennessy), mode och lädervaror (Louis Vuitton, Loewe, Céline, Berlutti, Kenzo, Givenchy, Christian Lacroix, Fendi, Pucci), parfym och kosmetika (Givenchy, Guerlain, Christian Dior, Kenzo) samt klockor och smycken (TAG Heuer, Ebel, Chaumet, Zenith, Fred Joallier). LVMH:s konsoliderade nettoförsäljning steg 1999 med 23 % till 8,5 miljarder euro⁽³⁶⁾. När det gäller konjak och champagne är LVMH världsledande med en andel på 34 % för konjak och en andel på 19 %

⁽²⁹⁾ Konfidentiella uppgifter om De Beers i samband med det föreslagna gemensamma företaget Rapids World, Rothschild, juli 2000, s. 32.

⁽³⁰⁾ Affärsplan för det föreslagna gemensamma företaget Rapids World, 15 december 2000, Sammanfattning 5.

⁽³¹⁾ Idem.

⁽³²⁾ Affärsplan för det föreslagna gemensamma företaget Rapids World, 15 december 2000, Bilaga 15.3.

⁽³³⁾ Op. cit., De Beers Institute, 8.1, 8.2.

⁽³⁴⁾ Konfidentiella uppgifter om De Beers i samband med det föreslagna gemensamma företaget Rapids World, Rothschild, juli 2000, s. 61.

⁽³⁵⁾ Gemensamt pressmeddelande, 16 januari 2001.

⁽³⁶⁾ LVMH:s årsrapport 1999, s. 8.

för champagne⁽³⁷⁾. Louis Vuitton är världens ledande lyxvarumärke⁽³⁸⁾. I fråga om exklusiva parfym och kosmetik ligger LVMH på tredje plats i världen och på första plats i Europa⁽³⁹⁾. Inom lyxklockor är LVMH nummer 3 i världen⁽⁴⁰⁾.

- (98) LVMH driver och äger mer än 1 000 butiker⁽⁴¹⁾. LVMH anser att kontrollen över detaljhandelsdistributionen är nyckeln till framgången för lyxmärkesvaror, eftersom koncernen därigenom kan hämta hem förtjänster i detaljhandelsdistributionen och se till att deras varumärkesimage och den försäljningsmiljö där deras produkter säljs är av högsta kvalitet⁽⁴²⁾. LVMH har en särskild koncern för exklusiv detaljhandelsförsäljning och är världsledande när det gäller exklusiv detaljhandel med lyxvaror⁽⁴³⁾. LVMH:s nätverk omfattar de stora mode- och lädervaruhusens exklusiva butiker och affärer världen över, lyxvarukedjan Duty Free Shoppers (DFS), parfym- och kosmetikbutikerna Sephora samt Le Bon Marché som har ställning som det mest exklusiva varuhuset i Paris⁽⁴⁴⁾. DFS är världsledande i detaljhandeln med internationellt resande⁽⁴⁵⁾. LVMH övertog 2000 Miami Cruiseline Services, ett bolag i Förenta Staterna som är världsledande i fråga om tullfri försäljning av lyxvaror ombord på kryssningsfartyg och som skall komplettera DFS:s aktiviteter⁽⁴⁶⁾.
- (99) Det gemensamma företaget bygger på LVMH:s omfattande erfarenheter av att både utveckla lyxvarumärken och utarbeta exklusiva idéer för detaljhandeln. Det kommer att utgöra en mycket viktig del av LVMH:s portfölj med lyxvaror⁽⁴⁷⁾.

2.5 De Beers och LVMH:s starka ställning tillsammans kan göra det möjligt för det gemensamma företaget att uppnå en ledande ställning i detaljhandeln med exklusiva diamantsmycken av speciella märken

- (100) De Beers beräknar att den samlade detaljhandeln med diamantsmycken i världen (alla smycken med diamanter) uppgår till cirka 56 miljarder US-dollar 1999, och nästan [...]US-dollar* av denna försäljning utgjordes av diamantsmycken till ett pris av över 1 000 US-dollar per styck inom detaljhandeln (exklusiva diamantsmycken)⁽⁴⁸⁾, [redogörelse för Rapids Worlds produktinriktning]*⁽⁴⁹⁾. Diamantsmyckesindustrin är fortfarande mycket fragmenterad och större delen av försäljningen ligger hos småskaliga oberoende juvelerare som enligt vad som är mest vanligt bedriver sin verksamhet i traditionella butiker⁽⁵⁰⁾. Specialaffärer och självständiga detaljhandlare svarar för 84 % av den samlade detaljhandeln med lyxsmücken i Frankrike, 86 % i Tyskland, 95 %

i Italien, 74 % i Spanien och 63 % i Förenta kungariket⁽⁵¹⁾. Specialaffärer och självständiga detaljhandlare är också den viktigaste distributionskanalen för lyxsmücken i Förenta staterna med en andel på 86 %⁽⁵²⁾, medan det i Japan är varuhuset som svarar för den största delen av detaljhandeln med lyxsmücken med en andel på 83 %⁽⁵³⁾. Varuhuset är den näst största distributionskanalen i Frankrike (12 %), Tyskland (9 %), Spanien (7 %) och Förenta kungariket (22 %)⁽⁵⁴⁾. Butiker med tullfri försäljning ligger som nummer tre när det gäller de viktigaste distributionskanalerna. Större aktörer inom denna industri är detaljhandlare med exklusiva märkessmycken, t.ex. Tiffany, Cartier, Bulgari och Van Cleef & Arpels.

- (101) Begreppet märkesvaror inom detaljhandeln med diamantsmycken är ännu inte särskilt väl utvecklat. Exklusiva märkessmyckens marknadssegment beräknas uppgå till 4,5 miljarder US-dollar i detaljhandelsledet. De ledande aktörerna när det gäller exklusiva märkessmycken är Cartier (omsättning 1998: 1 580 miljoner US-dollar), Tiffany (omsättning 1998: 970 miljoner US-dollar) och Bulgari (omsättning 1998: 370 miljoner US-dollar). Om man undantar klockor, är Tiffany världsledande (omsättning 1998: 860 miljoner US-dollar) och Cartier (omsättning 1998: 500 miljoner US-dollar) näst störst i världen. Tiffany är det ledande märket för smycken i Förenta Staterna⁽⁵⁵⁾. Tiffany svarar för 2 % av alla exklusiva smycken i hela världen och för 19 % av exklusiva märkessmycken. Cartier är det ledande smyckesvarumärket i Frankrike, Tyskland och Förenta kungariket och det ledande västerländska smyckesvarumärket i Japan⁽⁵⁶⁾. Cartier svarar för 1 % av alla exklusiva smycken på världsnivå och för 11 % av exklusiva märkessmycken. Cartier och Bulgari är de ledande märkena inom exklusiva smycken i Italien och Spanien⁽⁵⁷⁾.

- (102) Det föreslagna gemensamma företaget grundar sig på De Beers förvärvade ställning som världens ledande diamantbolag, effektivitetsvinster och kostnadsminskningar i diamantproduktionen, ett brett baserat märkeskapital och LVMH:s erfarenheter och stöd inom internationell detaljhandel, försäljningsverksamhet och marknadsföring⁽⁵⁸⁾. Det gemensamma företaget kommer att sälja diamantsmycken genom [redogörelse för möjliga typer av detaljhandelsbutiker]*. Det kommer att rikta in sig på exklusiva diamantsmycken. [Närmare upplysningar om Rapids Worlds inriktning på exklusiva diamantsmycken]*⁽⁵⁹⁾.

- (103) [Redogörelse för Rapids Worlds förväntade uppbyggnad.]*⁽⁶⁰⁾.

⁽³⁷⁾ Op. cit., s. 7.

⁽³⁸⁾ Idem.

⁽³⁹⁾ Idem.

⁽⁴⁰⁾ Idem.

⁽⁴¹⁾ Op. cit., s. 9.

⁽⁴²⁾ Op. cit., s. 21.

⁽⁴³⁾ Op. cit., s. 6.

⁽⁴⁴⁾ Op. cit., s. 21.

⁽⁴⁵⁾ Op. cit., s. 6.

⁽⁴⁶⁾ Op. cit., s. 4 och s. 60.

⁽⁴⁷⁾ Gemensamt pressmeddelande, 16 januari 2001.

⁽⁴⁸⁾ Konfidentiella uppgifter om De Beers i samband med det föreslagna gemensamma företaget Rapids World, Rothschild, juli 2000, s. 8.

⁽⁴⁹⁾ Affärsplan för det föreslagna gemensamma företaget Rapids World, 15 december 2000, Sammanfattning 3.

⁽⁵⁰⁾ Op. cit. s. 4.

⁽⁵¹⁾ Datamonitor, Luxury Goods 1998, Jewellery, s. 66, 68, 69, 73, 75. Procentsatsen baserad på värde.

⁽⁵²⁾ Op. cit., s. 64. Procentsatsen baserad på värde.

⁽⁵³⁾ Op. cit., s. 78. Procentsatsen baserad på värde.

⁽⁵⁴⁾ Op. cit., s. 66, 68, 73, 75. Procentsatsen baserad på värde.

⁽⁵⁵⁾ Datamonitor, Luxury Goods 1998, Jewellery, s. 64.

⁽⁵⁶⁾ Op. cit., s. 66, 69, 76, 79.

⁽⁵⁷⁾ Op. cit. s. 71, 73.

⁽⁵⁸⁾ Affärsplan för det föreslagna gemensamma företaget Rapids World, 15 december 2000, Sammanfattning 2 op.cit. s. 2.

⁽⁵⁹⁾ Idem.

⁽⁶⁰⁾ Op. cit. s. 13.

- (104) Det gemensamma företaget kommer mellan 2001 och 2002 att öppna [ett antal]* affärer i [närmare upplysningar om var affärer skall öppnas]*. Mellan 2003 och 2005 kommer [ett antal]* affärer att öppnas och senast 2010 kommer [ett antal]* affärer att öppnas och [ett antal]* modebutiker att inrättas på [vissa]* platser. Den geografiska fördelningen av det [...] globala nätverket kommer att omfatta [ett antal]* affärer i [landsnamn]*, [ett antal]* affärer i [landsnamn]*, [ett antal]* affärer i de viktigaste länderna i resten av världen samt [ett antal andra]* modebutiker⁽⁶¹⁾.
- (105) Kombinationen av De Beers varumärkesnamn och sakkunskap i fråga om diamanter tillsammans med LVMH:s designkunskaper, sakkunskap när det gäller varumärkeshantering och globala distributionsnät samt know-how kan bidra till att det gemensamma företaget blir en ledande aktör inom detaljhandeln med exklusiva märkessmycken. Det gemensamma företags förväntade nettoförsäljning 2005 är [...] US-dollar och [...] US-dollar 2010⁽⁶²⁾. På grundval av dessa prognoser, [redogörelse för Rapids Worlds förväntade framgångar och resultat i förhållande till andra detaljhandlare med diamanter]* (förväntade driftresultat på [...] US-dollar under 2010)⁽⁶³⁾. På grund av det gemensamma företags ställning på marknaden kommer De Beers varumärke att etableras som det ledande varumärket inom märkesdiamantsmycken.
- 2.6 Det gemensamma företaget kommer emellertid inte att medföra att De Beers eget leverantörssystem avsevärt stärks i samband med "Forevermark"-symbolen
- (106) De Beers har vid genomgången av sin försäljningsstrategi planerat att skilja namnet De Beers, som uteslutande skall användas som varumärke av Rapids World, från DTC:s firmamärke som nu skall förbindas med "Forevermark"-symbolen ("En diamant varar för evigt"). DTC:s nya "Forevermark"-identitet består av tre huvudinslag: bolagets namn (DTC), den världsberömda reklamen "En diamant varar för evigt" och en visuell symbol (DTC:s logotyp) med namnet "Forevermark".
- (107) Avsikten är att "Forevermark" skall bli en [föreslagen användning av "Forevermark"]* för diamanter, grundad på DTC:s etiska regler för diamanter. "Forevermark"-diamanter är naturliga, obehandlade, kommer inte från konfliktområden, är förenliga med de miljömässigt bästa metoderna och det bästa samhällsbeteendet och uppfyller sålunda alla etiska krav. "Forevermark" står för diamantens integritet. Det är inte kopplat till diamantens värde och kvalitet mätt med de traditionella fyra C:na och alltså [redogörelse för det potentiella omfånget av användningen av "Forevermark"]*. I realiteten kommer "Forevermark" att utgöra det femte C:et: confidence (förtroende).
- (108) Genom att DTC:s "Forevermark" införs som ett [sätt att identifiera utvalda diamanter som kommer från DTC]*, syftar De Beers till att väsentligt öka efterfrågan på diamanter som kommer från DTC. "Forevermark" skall bli synonymt med konfliktfria och lagliga diamanter. DTC och bolagets auktionskunder kommer att bli [närmare uppgifter om hur DTC och auktionskunderna föreslås använda "Forevermark" för att visa diamanternas konfliktfria ursprung]*⁽⁶⁴⁾. Resultatet blir att varje enskild diamants ursprung kommer att bli en viktig fråga för konsumenterna, som i ökad utsträckning kommer att efterfråga konfliktfria diamanter som kommer från DTC.
- (109) Avsikten är att De Beers "Forevermark" skall bli bolagets egen produktgaranti som kommer att göra DTC-diamanterna i sig mer värdefulla för kunderna än rådiamanter från den öppna marknaden och på så sätt utgöra ett stöd för högre priser på DTC:s rådiamanter. De Beers strävar efter att öka konsumenternas efterfrågan i detaljistledet efter "Forevermark"-diamanter och på så sätt koncentrera efterfrågan på diamanter från DTC. Följden kan bli att oberoende producenter med tiden beslutar att i än högre utsträckning sälja sina diamanter genom DTC.
- (110) De Beers kunde tidigare övertyga oberoende producenter, t.ex. Arosa eller BHP, om att avsätta en del av sin produktion till De Beers på grund av De Beers betydelse i fråga om att hålla kvar priserna på hög nivå. I framtiden kan kanske De Beers ha samma roll på grund av "Forevermark"-symbolens betydelse, om denna framgångsrikt har kunnat etableras som synonym med konfliktfria diamanter. Det mervärde med vilket DTC skulle kunna backa upp sin försäljning av rådiamanter skulle å ena sidan göra det dyrare för icke-DTC-producenter att konkurrera. DTC skulle å andra sidan kunna fastställa ett exklusivt pris för sina rådiamanter som i sin tur skulle göra det möjligt för DTC att betala högre priser till de oberoende producenterna. Konkurrenterna kan därför med tiden besluta att sälja genom DTC, eftersom det blivit mer attraktivt i stället för att få ett lägre pris för sina produkter på den öppna marknaden.
- (111) Det gemensamma företaget kommer att anta och genomföra en politik och en praxis för inköp av diamanter som överensstämmer med DTC:s etiska regler⁽⁶⁵⁾. [Redogörelse för villkoren för att använda Forevermark]*.
- (112) Kommissionens undersökning har emellertid inte bekräftat att inrättandet av det gemensamma företaget är nödvändigt för att etablera "Forevermark"-symbolen eller att det gemensamma företaget kommer att medföra en betydande strukturell förändring på marknaden för rådiamanter. Den strukturella förändringen kommer huvudsakligen att förorsakas av De Beers egen varumärkesstrategi.

⁽⁶¹⁾ Op. cit. s. 11.

⁽⁶²⁾ Affärsplan för det föreslagna gemensamma företaget Rapids World, 15 december 2000, Ekonomiska prognoser, Ekonomisk sammanfattning.

⁽⁶³⁾ Op. cit, Sammanfattning av den ekonomiska redovisningen.

⁽⁶⁴⁾ "DTC kommer att öka sina utgifter för globala allmänna marknadsföringskampanjer för att höja konsumenternas samlade efterfrågan på diamanter. Bolaget kommer att investera cirka 180 miljoner US-dollar i marknadsföringskampanjer riktade till konsumenter under 2001 och använda sig av den världsberömda reklamen 'En diamant är för evigt'. Gemensamt pressmeddelande, 16 januari 2001.

⁽⁶⁵⁾ Aktieägaravtalet, s. 83.

- (113) [Redogörelse för villkoren för användningen av "Forevermark"-symbolen]*. Smyckesindustrin är ganska fragmenterad (se skäl 100). Det gemensamma företaget har sin grund i De Beers ledande ställning inom diamantindustrin och avses bli en auktoritet inom detaljhandeln med diamantsmycken och i egenskap av branschledande företag vara normsättande i detaljhandelsledet (se skäl 93). [Redogörelse för villkoren för användningen av "Forevermark"-symbolen]*. Här skulle det dock bli tal om ett mycket begränsat bidrag. Det gemensamma företaget är inte funktionsdugligt ännu och kommer att behöva bygga upp sin marknadsposition som varumärke för exklusiva diamantsmycken under de kommande tio åren. De Beers har offentligt tillkännagivit att DTC kommer att spendera mer pengar på globala allmänna marknadsföringskampanjer för att höja den samlade efterfrågan bland konsumenter på diamanter och att bolaget kommer att investera cirka 180 miljoner US-dollar på konsumentmarknadsföringskampanjer under 2001 med hjälp av den världsberömda reklamen "En diamant varar för evigt"⁽⁶⁶⁾. Med tanke på De Beers dominerande ställning inom rådiamantsektorn verkar det mycket troligt att DTC och bolagets auktionskunder med framgång skulle kunna etablera "Forevermark"-symbolen också utan det föreslagna gemensamma företaget.
- (114) Sammanfattningsvis kan därför sägas att det föreslagna gemensamma företaget inte skulle leda till en avsevärd förstärkning av De Beers redan nu dominerande ställning på den globala marknaden för rådiamanter.

VII. SAMMANFATTNING

- (115) Med anledning av ovanstående kan sammanfattningsvis sägas att den föreslagna koncentrationen inte kommer att medföra en förstärkning av en sådan dominerande ställning, som kommer att hämma den effektiva konkurrensen inom en väsentlig del av den gemensamma mark-

naden. Transaktionen kan därför förklaras förenlig med den gemensamma marknaden och med EES-avtalets funktion enligt artikel 8.2 i koncentrationsförordningen (och artikel 57 i EES-avtalet).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den anmälda transaktion varmed Riverbank Investments Limited, som kontrolleras av De Beers-koncernen, och Sofidiv UK Limited, som kontrolleras av LVMH Moët Henessy Louis Vuitton, förvärvar gemensam kontroll över det nybildade företaget Rapids World Limited förklaras förenlig med den gemensamma marknaden och med EES-avtalets funktion.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till:

Riverbank (De Beers)
17 Charterhouse Street
London EC1N 6RA
United Kingdom,

Sofidiv (LVMH)
15 St George Street
London W1R 9DE
United Kingdom.

Utfärdat i Bryssel den 25 juli 2001.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

⁽⁶⁶⁾ Gemensamt pressmeddelande, 16 januari 2001.

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS RAMBESLUT 2003/80/RIF
av den 27 januari 2003
om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, artikel 31e och artikel 34.2 b i detta,

med beaktande av Konungariket Danmarks initiativ ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionen är oroad över ökningen av miljöbrotten och effekterna av dessa, vilka allt oftare når utanför de staters gränser i vilka brotten begåtts.
- (2) Dessa brott utgör ett hot mot miljön och bör därför bekämpas hårt.
- (3) Miljöbrotten är ett gemensamt problem för medlemsstaterna, och därför bör dessa gemensamt vidta åtgärder för att genom straffrättsliga bestämmelser skydda miljön ⁽³⁾.
- (4) Europeiska kommissionen lade i mars 2001 fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för miljön genom strafflagstiftning ⁽⁴⁾, grundat på artikel 175.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
- (5) Rådet ansåg det lämpligt att i detta rambeslut införa en rad materiella bestämmelser som finns i det föreslagna direktivet, särskilt de bestämmelser som anger vilket uppträdande som medlemsstaterna enligt sin nationella lagstiftning måste beteckna som straffbara gärningar.
- (6) Europaparlamentet avgav sitt yttrande om det föreslagna direktivet den 9 april 2002. Europeiska kommissionen lade i oktober 2002 fram ett ändrat förslag till direktiv i enlighet med artikel 250.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Rådet ansåg det inte lämpligt att ändra det nuvarande rambeslutet på grund av detta.
- (7) Rådet har övervägt detta förslag men kommit fram till slutsatsen att den majoritet som krävs för att rådet skall anta förslaget inte kan erhållas. Denna majoritet ansåg

att förslaget går utanför gemenskapens befogenheter enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och att målen skulle kunna nås genom antagandet av ett rambeslut på grundval av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen. Rådet ansåg också att detta rambeslut, grundat på artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen, är rätt instrument för att ålägga medlemsstaterna skyldigheten att föreskriva straffrättsliga påföljder. Det ändrade förslag som lades fram av kommissionen var inte sådant att rådet i detta hänseende kunde ändra sin ståndpunkt.

- (8) Inte bara fysiska utan även juridiska personer bör åläggas ansvar för miljöbrott.
- (9) Medlemsstaterna bör upprätta en bred behörighet med avseende på dessa brott på ett sådant sätt att det undviks att fysiska eller juridiska personer undgår lagföring av det enkla faktum att brottet inte begåtts på deras territorium.
- (10) Den 4 november 1998 antog Europarådet en konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön, till vilken det har tagits hänsyn i bestämmelserna i detta instrument.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta rambeslut avses med

- a) *olaglig*: varje handling som innebär överträdelse av en lag, en administrativ föreskrift eller ett beslut som fattats av en behörig myndighet, inbegripet sådana som ger verkan åt bindande bestämmelser i gemenskapsrätten som syftar till att skydda miljön,

⁽¹⁾ EGT C 39, 11.2.2000, s. 4.

⁽²⁾ Yttranden avgivna den 7 juli 2000 (EGT C 121, 24.4.2001, s. 494) och den 9 april 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ Se även bilagan.

⁽⁴⁾ EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 238.

- b) *vatten*: allt slags grund- och ytvatten, inbegripet vatten i sjöar, floder, oceaner och hav,
- c) *juridisk person*: varje rättssubjekt som har denna status enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag för stater eller andra offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt offentliga internationella organisationer.

Artikel 2

Uppsåtliga brott

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att i sin nationella lagstiftning som straffbara gärningar beteckna

- a) att i luft, mark eller vatten deponera avfall från, eller släppa ut eller införa en sådan mängd ämnen eller joniserande strålning som allvarligt skadar människor eller förorsakar deras död,
- b) att olagligt deponera, släppa ut eller införa en sådan mängd ämnen eller joniserande strålning i luft, mark eller vatten som medför eller kan medföra varaktiga eller omfattande skadeverkningar, som allvarligt skadar människor eller förorsakar deras död, eller som medför väsentliga skador på skyddade byggnadsverk och andra skyddade föremål, egendom, djur eller växter,
- c) att olagligt bortskaffa, behandla, lagra, transportera, exportera eller importera avfall, inbegripet farligt avfall, som medför eller kan medföra allvarlig skada för människor eller förorsaka deras död eller som medför väsentliga skador ifråga om luft-, mark- eller vattenkvaliteten samt för djur och växter,
- d) att olagligt driva en fabrik med sådan farlig verksamhet som utanför denna fabrik medför eller kan medföra allvarlig skada för människor eller förorsaka deras död eller som medför väsentliga skador i fråga om luft-, mark- eller vattenkvaliteten samt för djur och växter,
- e) att olagligt framställa, behandla, lagra, använda, transportera, exportera eller importera kärnämnen eller andra farliga, radioaktiva ämnen som medför eller kan medföra allvarlig skada för människor eller förorsaka deras död eller som medför väsentliga skador ifråga om luft-, mark- eller vattenkvaliteten samt för djur och växter,
- f) att olagligt inneha, insamla, skada, döda eller handla med fridlysta vilda djur eller växter eller delar av sådana, åtminstone om de är utrotningshotade enligt vad som fastställs i nationell lagstiftning,
- g) att olagligt handla med ämnen som bryter ned ozonskiktet, när detta sker uppsåtligen.

Artikel 3

Brott som begås på grund av vårdslöshet

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att i sin nationella lagstiftning som straffbara gärningar beteckna de brott som uppräknas i artikel 2, när de begås på grund av vårdslöshet eller åtminstone grov vårdslöshet.

Artikel 4

Medverkan och anstiftan

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att straffbelägga medverkan till eller anstiftan av de gärningar som anges i artikel 2.

Artikel 5

Påföljder

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att de gärningar som anges i artiklarna 2 och 3 skall beläggas med effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, inbegripet, åtminstone i allvarliga fall, påföljder som innebär frihetsberövande som kan medföra utlämning.
2. De straffrättsliga påföljderna enligt punkt 1 kan kombineras med andra påföljder eller åtgärder, till exempel att en fysisk person fräntas rätten att utöva en verksamhet som kräver officiellt bemyndigande eller godkännande eller rätten att vara grundare av, direktör för eller styrelsemedlem i ett bolag eller en stiftelse, när de omständigheter som ledde till fällande dom för vederbörande utgör en tydlig risk för att denne kommer att fortsätta med samma slags brottsliga verksamhet.

Artikel 6

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att juridiska personer kan ställas till ansvar för gärningar som avses i artiklarna 2 och 3 och som begås till förmån för dessa juridiska personer av någon person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation, grundad på
  - a) befogenhet att företräda den juridiska personen, eller
  - b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
  - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen, liksom för medverkan i egenskap av medhjälpare till eller anstiftare av sådana gärningar som anges i artikel 2.
2. Utöver vad som redan angivits i punkt 1 skall varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att en juridisk person kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som skall utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till förmån för denna juridiska person begå de gärningar som anges i artiklarna 2 och 3.

Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 skall inte utesluta lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till de gärningar som avses i artiklarna 2 och 3.

Artikel 7

Påföljder för juridiska personer

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 6 skall kunna bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, som innefattar bötesstraff eller administrativa avgifter och som kan innefatta andra påföljder, såsom

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- c) rättslig övervakning,
- d) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,
- e) skyldighet att vidta särskilda åtgärder för att undvika följdverkningarna av sådana handlingar som de som medförde det straffrättsliga ansvaret.

Artikel 8

Behörighet

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att fastställa sin behörighet i fråga om de brott som avses i artiklarna 2 och 3, när brottet begås

- a) helt eller delvis på dess territorium, även om samtliga konsekvenser av brottet gör sig gällande på annan plats,
- b) ombord på fartyg eller luftfartyg som för medlemsstatens flagg,
- c) till förmån för en juridisk person som har sitt säte på dess territorium,
- d) av en medborgare i medlemsstaten ifråga, om brottet är straffbart enligt strafflagstiftningen där det begicks eller om den plats där det begicks inte omfattas av någon territoriell behörighet.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 9 får en medlemsstat besluta att inte tillämpa, eller att endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter tillämpa, behörighetsregeln i

- a) punkt 1 c,
- b) punkt 1 d.

Artikel 9

Utlämnning och lagföring

1. a) Varje medlemsstat som enligt sin nationella lagstiftning ännu inte utlämnar sina egna medborgare skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att fastställa sin

behörighet över sådana brott som avses i artiklarna 2 och 3 när de begås av en av dess egna medborgare utanför dess territorium.

- b) Varje medlemsstat skall, i det fall en av dess medborgare anklagas för att i en annan medlemsstat ha begått ett brott som grundar sig på någon av de gärningar som anges i artiklarna 2 eller 3 och den ännu inte utlämnar denna person till den andra medlemsstaten enbart på grund av dennes nationalitet, hänskjuta fallet till sina egna behöriga myndigheter för att dessa, om så bedöms lämpligt, skall väcka åtal. För att möjliggöra att åtal väcks skall akter, information och bevisföremål som rör brottet överlämnas enligt förfarandena i artikel 6.2 i Europeiska utlämningskonventionen. Den ansökande medlemsstaten skall informeras om det åtal som väckts och om resultatet av detta.

2. I denna artikel skall begreppet medborgare i en medlemsstat tolkas i enlighet med en eventuell förklaring som denna stat avgivit enligt artikel 6.1 b och c i Europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957.

Artikel 10

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 27 januari 2005.

2. Medlemsstaterna skall före den 27 april 2005 till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. På grundval av dessa uppgifter och en skriftlig rapport från kommissionen skall rådet före den 27 januari 2006 bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut.

Artikel 11

Territoriell tillämpning

Detta rambeslut skall tillämpas på Gibraltar.

Artikel 12

Verkan

Detta rambeslut får verkan samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 januari 2003.

På rådets vägnar

G. PAPANDREOU

Ordförande

BILAGA

Rådet noterar att Österrike avser att följa artikel 2 f och 2 g i lindrigare fall samt artikel 3 genom effektiva, proportionerliga och avskräckande administrativa straffrättsliga påföljder.

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2344/2002 av den 18 december 2002 om ändring av bilagorna I, III, V och VII till rådets förordning (EEG) nr 3030/93 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 357 av den 31 december 2002)

På sidan 94, kategori 3, femte kolumnen, skall det
i stället för: "5515 91 90"
vara: "5515 91 10".
